SJORS

van de Rebellenclub

3 JULI 1965
VERSCHIJNT
WEKELIJKS

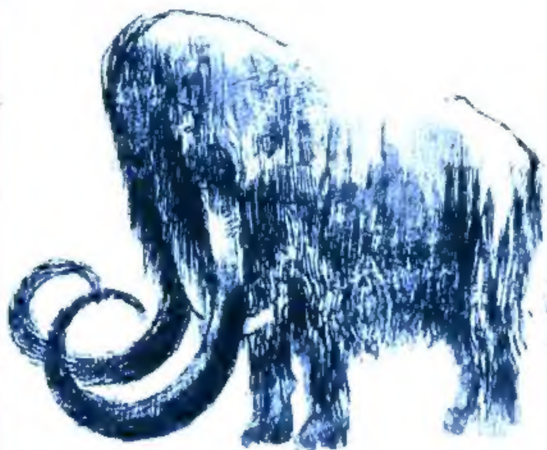
KEARON

VRAGEN STAAT VRIJ

Wat is een mammoet?

H. Huizing, Westerbork

Mammoet is de naam van een uitgestorven olifant, die in de ijstijd in Noord-Europa, Siberië en Noord-Amerika geleefd heeft. Hij was groter dan onze tegenwoordige olifant en dicht behaard. In de ijstijd kwamen er reusachtige kudden van voor en de mensen hebben deze dieren vaak afgebeeld op de wanden van de grotten waarin zij woonden. Er zijn verschillende in het ijs bewaard gebleven exemplaren gevonden. Men heeft aan de hand daarvan gegevens kunnen verzamelen over het skelet van dit dier, over zijn organen en over zijn huid. De mammoet had een gedrongen gestalte, een grote kop, kleine oren en roestbruin tot zwart haar, dat aan de hals en romp wel zestig centimeter lang werd. De sterk gebogen slagtanden konden ongeveer vier en een halve meter lang worder en dertig centimeter dik. Elke slagtand woog rond de honderdvijfentwintig kilo. Hoe oud een mammoet kon worden, weten we niet en ook niet hoeveel het dier precies gewogen heeft.

Waarom heet het zuidelijkste puntje van Afrika KAAP DE GOEDE HOOP?

Jan de Vries, Geldrop

De Portugese zeevaarder Bartholomeus Diaz was de eerste Europeaan die de zuidelijkste punt van Afrika bereikte. In 1486 voer hij er met zijn schepen omheen en omdat er juist een hevige storm woedde, noemde hij de landtong Stormkaap. Hierop keerde Diaz naar zijn vaderland terug en berichtte aan de koning, dat er volgens hem goede hoop was dat er een vaarroute naar het oosten gevonden kon worden via de zuidpunt van Afrika. De koning stelde toen voor de Stormkaap om te dopen in Kaap de Goede Hoop, een naam die nog altijd in gebruik is.

Ik wil graag iets weten over ZWANEN

H. Briggeman, Rockanje

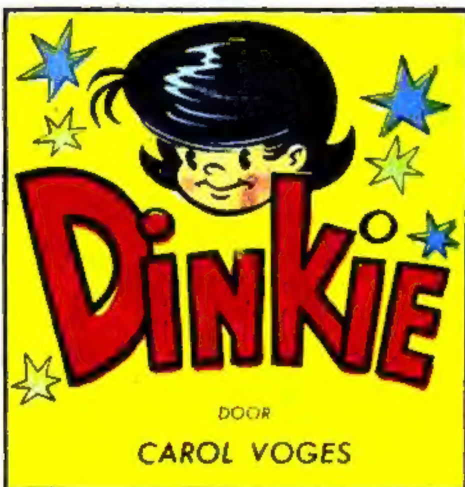
De eendachtigen, de familie der anatidae, hebben drie hoofdtypen: de ganzen, de zwanen en de eenden. Ze hebben veel gemeen, hoewel er ook duidelijke verschillen zijn waar te nemen. Zwanen zijn grote zwemvogels met brede vleugels, zeer lange hals en kleine kop. Het merendeel van de soorten is wit of nagenoeg wit, de jongen zijn lichtbruin. De witte zwaan, die bij ons wordt gefokt om vijvers op te sieren met zijn statige gestalte, komt in het noorden in het wild voor. Zwanen trekken op dezelfde manier als ganzen, dus in een linie of in de vorm van een V, en zij vliegen met langzame, statige vleugelslag. Er zijn in totaal negen soorten zwanen, waarvan er drie in onze streken inheems zijn: de gewone wilde zwaan, waarbij het geel van de kale plek op de kop in een punt uitloopt op het zwart van de snavel, de kleine zwaan met een afgeronde gele vlek aan de snavelwortel en de knobbelzwaan met een oranjerode snavel, die aan de basis een zwarte knobbel heeft. De twee eerstgenoemde soorten broeden veel noordelijker en worden hier alleen in de winter gezien. De knobbelzwaan is de tamme zwaan, die men veel in parken en vijvers ziet.

Hoeveel soorten SPINNEN zijn er?

Spinnen zijn geleedpotige dieren, die van de insekten verschillen, doordat zij acht poten hebben, terwijl het lichaam uit twee delen bestaat: een kop en een achterlijf. Spinnen komen overal ter wereld voor en er bestaan tussen de dertig- en veertigduizend soorten. Niet alle spinnen maken een web; er zijn soorten die hun prooi verschalken door hun snelheid alleen.

Michel Vandebal, Antwerpen

Vervolg op bladzijde 10

DINKIE
DOOR
CAROL VOGES

ALLE HAAIEN OP EEN VEERPONT, WAT HEEFT DAT TE BETEKENEN? IK GELOOF DAT IK WEER NET OP TIJD KOM! DAT ZAL HET WERK VAN DIE SCHURKEN ZIJN!...
HELP! ARME DROMMEL! SCHURKEN!
HELP! HELP!

VLUG, OPA, LATEN WE VOORTMAKEN! DAAR MOET IETS AAN DE HAND ZIJN. VOORUIT, WE MOETEN DE KAPITEIN HELPEN...
!?
HELP, ARME DROMMEL!
O, O, HELP MIJ TOCH! HELP!

WAT IS ER AAN DE HAND, KAPITEIN SALVO? IS DIE ARME DROMMEL OVERVALLEN EN BEROOFD?
RUSTIG BLIJVEN, OPA. HELP LIEVER EEN HANDJE!

WAT ZIET DIE ARME MAN ER GEHAVEND UIT! DAT ZAL WEL WEER HET WERK VAN DIE KOFFERDIEVEN ZIJN!
ZO DENK IK ER OOK OVER, OPA!

EVEN LATER...
ZO, JE BENT WEER VRIJ, OUDE BAAS! MET DIE TOUWEN OM JE HEEN LIG JE NIET ZO GEMAKKELIJK. VERTEL ME EENS HOE AL DEZE NARIGHEID KOMT!

DE MENSEN NOEMEN MIJ OLD JOE. IK BEN DE STRANDWACHT VAN SAMBAROLA! TOEN IK MET MIJN TROUWE KNOL DE DAGELIJKSE RONDE DEED, WERD IK PLOTSELING DOOR TWEE KERELS BESPRONGEN...

ZIJ SLEURDEN ME VAN MIJN PAARD! IK VERZETTE MIJ ALS EEN WILDE. MAAR EVEN LATER LAG IK GEBONDEN IN HET ZAND EN MIJN PAARD HAD IK VOOR HET NAKIJKEN!
NAAR DE BUILEN TE OORDELEN HEBBEN ZE ER FLINK OP LOS GESLAGEN!

DAT KLOPT, KAPITEIN. ZE HEBBEN ME MET EEN RODE LEDEREN KOFFER OP DE SCHEDEL GEMEPT!
??

OLD SHATTERHAND EN WINNETOU
DOOR DR. KARL MAY

HET MEDICIJNZAKJE!
HET TESTAMENT VAN WINNETOU IS NU IN HANDEN VAN DIE SCHURK! . . .

IK MOET DE ANDEREN HET NIEUWS VERTELLEN!

HOE IS HET MET MIJN DOCHTER?
ZIJ LEEFT WEER. U KUNT NAAR HAAR TOE GAAN!

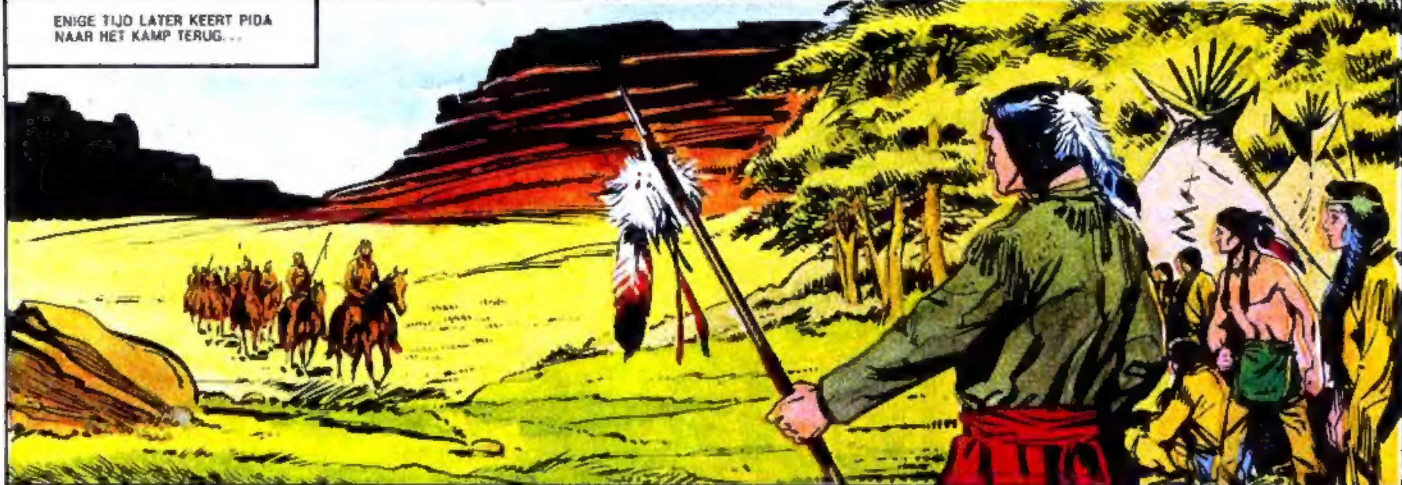

OEF! OEF!
OLD SHATTERHAND IS EEN GROOT TOVENAAR!

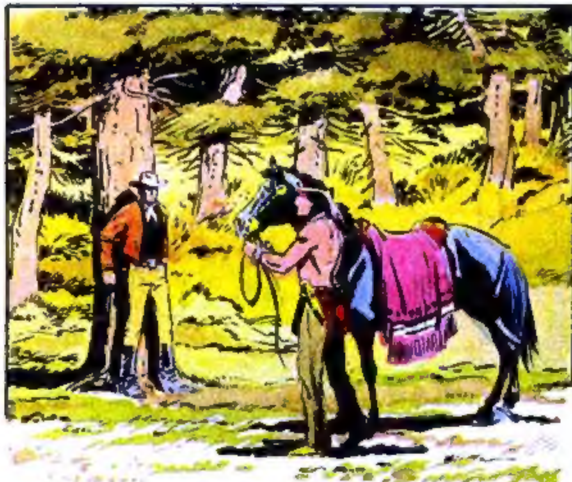

MANNEN, MIJN DOCHTER VERTELT MIJ JUIST, DAT SANTER HET MEDICIJN-ZAKJE VAN PIDA GESTOLEN HEEFT EN DAARMEE DE DOCUMENTEN!

LAAT TWEE MANNEN PIDA WAARSCHUWEN!

BIND OLD SHATTERHAND AAN DE MARTELPAAL!

OLD SHATTERHAND HEEFT NIET GEPROBEERD TE VLUCHTEN. HIJ IS EEN EDEL KRIJGER!

ENIGE TIJD LATER KEERT PIDA NAAR HET KAMP TERUG...

OLD SHATTERHAND HEEFT MIJN VROUW HET LEVEN TERUGGEGEVEN HIJ HEEFT RECHT OP MIJN DANKBAARHEID.

IK GA NU OP ZOEK NAAR SANTER. WILT GE ME VERGEZELLEN?
DAARVOOR ZOU IK VRIJ MOETEN ZIJN!

IK ZAL U TIJDELIJK DE VRIJHEID GEVEN. ZODRA SANTER GEVANGEN IS, ZAL IK U TERUGBRENGEN NAAR HIER

IN DAT GEVAL WEIGER IK. IK BEN GEEN JACHTHOND!

U ZOU EEN LAATSTE KANS GEHAD HEBBEN OM UW MOED TE TONEN! MANNEN, VOORWAARTS!

EN DAAR STORMEN PIDA EN ZIJN MANNEN WEG
DE ACHTERVOLGING VAN SANTER IS INGEZET.
ARRANZ-65.

RAADSELS ROND DE EDELWEISS-SCHOOL

Om mevrouw Langer te helpen hebben de meisjes een fancy-fair georganiseerd, waaraan ook een loterij is verbonden...

INTUSSEN IS MEVROUW LANGER ZIEK GEWORDEN...

JUFFROUW SMITH IS IN EEN BENARDE POSITIE EN...

WAT IS JUFFROUW SMITH VAN PLAN? LEES DAT VOLGENDE WEEK!

DE SCHIPBREUKELINGEN

WE WAREN BEZIG EEN WENTELTRAP TE MAKEN IN HET INWENDIGE VAN EEN BOOM. DEZE TRAP MOEST IN DE PLAATS KOMEN VAN DE TOUWLADDER, DIE WE TOT DAN TOE GEBRUIKT HADDEN.

DE BOOMSTAM DIE IN HET MIDDEN ALS AS FUNGEERDE, WAS NATUURLIJK NIET LANG GENOEG, ZODAT WE HEM MOESTEN VERLENGEN.

TENSLOTTE KWAMEN WE TER HOOGTE VAN DE HUT, WAAR WE, OM NIET IN HET DONKER TE HOEVEN WERKEN, AL EERDER EEN DEUR GEHAKT HADDEN.

NU GAAN WE BENEDEN NOG EEN „BUITENDEUR" MAKEN.

HET PLAATSEN VAN DE DEUR EN DE RAMEN WAS EEN PEULESCHILLETJE, VERGELEKEN BIJ HET MAKEN VAN DE TRAP. DE RAMEN PLAATSTEN WE MET EEN PAAR METER TUSSENRUIMTE ONDER ELKAAR IN DE STAM, ZODAT WE OP DE TRAP VOLDOENDE LICHT HADDEN.

HET MAKEN VAN DE TRAP, DE DEUR EN DE RAMEN HAD ONS RUIM DRIE WEKEN GEKOST, MAAR WE HADDEN VEEL VOLDOENING VAN ONS ZWARE WERK.
INTUSSEN BEGON ONZE VEESTAPEL ZICH UIT TE BREIDEN.
DE GEITEN KREGEN TWEE JONGE GEITJES EN DE SCHAPEN VIJF LAMMETJES. DE HONDEN WILDEN KENNELIJK NIET ACHTERBLIJVEN EN OP ZEKERE DAG WERDEN WE VERBLIJD MET TWEE JONGE HONDJES.
OM TE VOORKOMEN DAT WE DE DIEREN BIJ EVENTUEEL VERDWALEN OF WEGLOPEN NIET MEER TERUG ZOUDEN KUNNEN VINDEN, BONDEN WE DE GEITEN EN DE SCHAPEN BELLEN OM, DIE WE OP HET SCHIP GEVONDEN HADDEN EN DIE WAARSCHIJNLIJK BEDOELD WAREN GEWEEST OM MET PRIMITIEVE INBOORLINGEN HANDEL TE DRIJVEN.

DE JONGE BUFFEL GROEIDE ZIENDEROGEN EN STUK VOOR STUK PROBEERDEN DE JONGENS HEM TE BERIJDEN, WAT NA ENIGE TIJD GELUKTE.

ERNEST MAAKTE AL AARDIGE VORDERINGEN MET HET AFRICHTEN VAN DE AREND ALS „JACHTVALK".

HET GROENTETUINTJE, DAT WE IN DE NABIJHEID VAN HET VALKENEST HADDEN AANGELEGD, LAG WEL GUNSTIG, MAAR DE VERZENGENDE HITTE DEED DE PLANTEN VERSCHROEIEN.

DE PLANTEN HEBBEN HARD WATER NODIG.

JA, HET REGENT HIER VEEL TE WEINIG. WE MOESTEN HET WATER VAN DE BEEK HIERHEEN LEIDEN.

DIT IDEE VOERDEN WE UIT EN WE LEGDEN EEN DAM IN HET BEEKJE, ZODAT HET WATER OPGESTUWD WERD EN EEN KLEIN MEERTJE VORMDE.

VANAF DIT MEERTJE LEGDEN WE EEN „PIJPLEIDING" VAN HOLLE SAGOPALMSTAMMEN NAAR ONS TUINTJE.

WE KONDEN NU DE TUIN OP ELK GEWENST OGENBLIK BEVLOEIEN, TERWIJL WE DE TOEVOER KONDEN REGELEN DOOR DE OPENING BIJ HET MEERTJE MET STENEN AF TE SLUITEN.

NU ZUL JE ALLES EENS ZIEN GROEIEN!

WEKEN EN MAANDEN GINGEN VOORBIJ EN ELKE DAG STONDEN WE WEER VOOR NIEUWE VERRASSINGEN.

ZO BRACHT ONZE EZEL PLOTSELING OPSCHUDDING DOOR IN GEZELSCHAP VAN EEN SOORTGENOOT, EEN WILDE EZEL, TERUG TE KEREN. WE SLAAGDEN ERIN HEM TE VANGEN EN NA VELE MISLUKTE POGINGEN ZELFS TE TEMMEN.

HET WAS EEN BOF DAT ONZE EZEL WEER TERUG WAS. MET DE NIEUWE EZEL ERBIJ WAREN ER VOOR DE TOEKOMST NAUWELIJKS NOG TRANSPORTMOEILIJKHEDEN. HET REGENSEIZOEN NADERDE EN ONZE VEESTAPEL, DIE STEEDS GROTER WERD, MOEST EEN DROOG ONDERKOMEN HEBBEN.

ONDER DE BEDRIJVEN DOOR SLAAGDE IK ERIN VAN DE INDERTIJD DOOR ONS VERZAMELDE RUBBER SCHOENEN TE MAKEN. DE HELE FAMILIE WILDE ER DIRECT EEN PAAR HEBBEN, MAAR IK WILDE DE MIJNE EERST IN DE PRAKTIJK BEPROEVEN ALVORENS TOT DIE OMVANGRIJKE TAAK OVER TE GAAN. VOLDEDEN ZE NIET, DAN ZOU HET HELE KARWEI VOOR NIETS ZIJN GEWEEST.

OM DE ZOLEN MINDER TE DOEN SLIJTEN BEVESTIGDE IK ER EEN STUK BUFFELLEER ONDER.

WE BESLOTEN TUSSEN DE WORTELS VAN ONZE BOOM EEN PAAR STALLEN TE MAKEN, GROOT GENOEG VOOR ALLE DIEREN. VAN BAMBOE MAAKTEN WE HET GERAAMTE. DE OPENINGEN VULDEN WE OP MET KLEI EN MOS.

H. ROYGANS

Map en Moppie

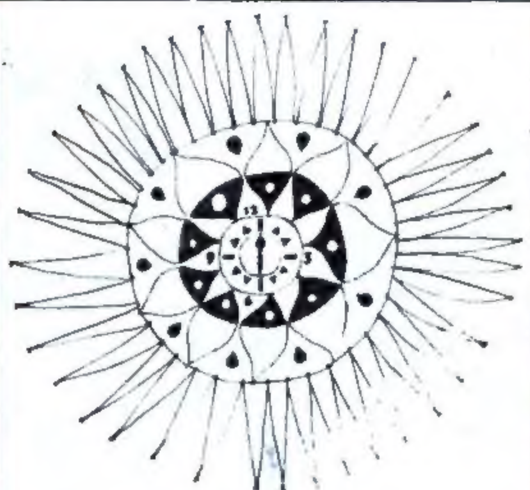

Hoe zijn de klokken ontstaan?

Imre Bainig, Groningen

De oudste tijdmeters waren de zonnewijzers, de water-, olie- en zanduurwerken. Omstreeks het jaar 1300 ontstonden de eerste raderuurwerken. Deze klokken liepen echter heel erg onregelmatig. Sedert de veertiende eeuw werd het raderwerk hoofdzakelijk gebruikt als torenuurwerk, in de vijftiende eeuw ook als huismeubel. Ofschoon in de zestiende eeuw de zandloper nog in gebruik was, kwam toen toch de klok — en dan voornamelijk de hangklok, die door een gewicht in beweging werd gebracht — in gebruik. In 1656 werd het slingeruurwerk uitgevonden door Christiaan Huygens, ofschoon het niet onmogelijk is dat de Italiaan Galilei dit al eerder heeft gedaan. Van 1725 tot 1800 was in Huygens' vaderland, Nederland, de bloeitijd van de uurwerkindustrie. Voornaamste typen uit die tijd waren: de staartklok, soort hangklok in de vorm van een Friese klok; in kleiner formaat heet dit soort klok schippertje. Verder de tafelklok, die op een veer liep, de dag en de datum aangaf en soms ook de stand van de maan, en de staande klok (in Engeland heet dit type „grandfather-clock" — grootvaderklok). In 1510 werd in Neurenberg het zakuurwerk uitgevonden en dit kwam, vooral sinds de invoering van de secondewijzer (in de achttiende eeuw,) zeer in gebruik.

Kunt u mij iets vertellen over het VREDESPALEIS

E. C. Tholel, Curaçao

Het Vredespaleis in Den Haag is de zetel van het permanente hof van arbitrage. Het is gesticht door de Amerikaanse miljonair Andrew Carnegie. Het werd in 1913 geopend en alle landen hebben aan de bouw bijgedragen. De architect van het gebouw was L. M. Cordonnier uit Rijsel. In het Vredespaleis bevindt zich een belangrijke bibliotheek op het gebied van het volkenrecht, waarin onder andere de verzamelde werken van Hugo de Groot bewaard worden. Na de eerste wereldoorlog is in het Vredespaleis gevestigd het internationale hof van justitie, dat geschillen moet oplossen tussen landen onderling. In de zomermaanden worden er cursussen gehouden van de academie voor internationaal recht.

maar waar...

Het gebeurde een paar jaar geleden in de Engelse plaats Aldershot. Op het plaatselijke voetbalveld was een wedstrijd aan de gang. De bal rolde in de richting van de zijlijn en de grensrechter hief zijn vlag op om af te vlaggen. Op datzelfde moment kwam een klein hondje, een terriër, op hem af rennen, rukte de vlag uit zijn handen en ging ermee aan de haal. Spelers van beide elftallen, geholpen door de scheidsrechter en zijn twee grensrechters, zetten de achtervolging in en weldra holden zij allen in optocht het veld rond, het hondje voorop. Het publiek schaterde van plezier. De jacht duurde voort, totdat het hondje er opeens genoeg van had. Het liet de vlag vallen en verdween spoorslags tussen de toeschouwers. De wedstrijd werd hervat.

In 1940 viel een drietal Franse jongens, die naar hun hond zochten, in een gat in de grond en belandde in een onderaardse grot, waarvan de wanden beschilderd waren met afbeeldingen van voorhistorische dieren. Bij toeval hadden ze een woonplaats ontdekt van mensen, die enkele duizenden jaren geleden in die streek leefden.

In het jaar 1686 zaten ergens in Rusland twee mannen te schaken. Opeens uitte een van hen in het vuur van het spel een verwensing aan het adres van de koning. Hij bedoelde hiermee natuurlijk de koning in het schaakspel en niet de regerende tsaar. Maar een derde persoon had het opgevangen, ging naar de tsaar en vertelde, dat de man in kwestie de vorst in het openbaar beledigd had. Het gevolg was, dat de arme schaakspeler werd gearresteerd en gestraft met levenslange verbanning naar Siberië.

De cowboys die in vroeger tijden heer en meester waren in het wilde westen van Noord-Amerika, hielden ervan in hun vrije tijd een dansje te maken. Meisjes waren natuurlijk niet altijd bij de hand en daarom dansten de cowboys maar met elkaar. Om uit te laten komen wie bij het dansen de dame en wie de heer was, bond een van de mannen een witte zakdoek om zijn bovenarm; hij fungeerde als dame.

In 1808 had in Parijs een vreemdsoortig duel plaats. Twee edellieden hadden ruzie met elkaar gekregen en besloten het geschil door middel van een duel te regelen. Ze stegen daartoe beiden vergezeld van hun secondanten in een ballon op. Eenmaal op een afgesproken hoogte boven de stad beland openden ze het vuur op elkaar. Een van de ballons werd al gauw lekgeschoten, waardoor de inzittenden van de gondel naar beneden vielen. Wonder boven wonder kwam iedereen er ongedeerd af. De twee vechtersbazen werden naderhand dikke vrienden.

In Napels vatte onlangs een berucht misdadiger, Toni Rizzio genaamd, het plan op een plaatselijke juwelierswinkel te beroven. Hij ging naar de winkel, nam een steen op, deed een paar passen achteruit om de steen beter door de etalageruit te kunnen gooien en werd op hetzelfde ogenblik gegrepen door een passerende auto. Nog geen kwartier later lag hij in het ziekenhuis.

Zweden heeft sinds kort een nieuwtje op het gebied van het aanleren van vreemde talen. Reizigers in de trein van Uppsala naar de hoofdstad Stockholm kunnen tijdens de reis Engelse les nemen. De lessen worden gegeven in een speciaal daarvoor ingerichte wagon, die achter aan de trein meerijdt. Voorlopig is dit alleen nog maar mogelijk in enkele treinen die 's morgens uit Uppsala vertrekken, maar er zijn al plannen om ook in latere treinen een „leslokaal" te laten meerijden. Het idee is afkomstig van enkele professoren van de universiteit van Uppsala.

De loc geeft een parmantig fluitsignaal en blaast kleine rookwolkjes omhoog. De reis kan beginnen. De loc is sterk genoeg om vier volwassen personen te vervoeren. Meneer Lallinger speelt zelf „voor" machinist.

DE METSELAAR IS IN ZIJN VRIJE TIJD

machinist

In het dorpje Pasing dicht bij de Duitse stad München woont de heer Adolf Lallinger. Deze meneer is enthousiast voor alles wat te maken heeft met spoorwegen, treinen en vooral locomotieven. Eén locomotief vooral heeft zijn hart gestolen: een stoomloc van de Duitse spoorwegen, die gebouwd werd in het jaar 1886 door de firma Krauss-Maffei. Lallinger heeft alle tekeningen, beschrijvingen en andere gegevens die er over deze loc te krijgen waren, verzameld en tenslotte is hij begonnen aan de verwezenlijking van zijn grote droom: de loc op schaal nabouwen. Meer dan drieduizend uur van zijn vrije tijd heeft hij besteed aan de bouw van de miniatuur locomotief (schaal 1 : 10), een aantal goederenwagens en een halve kilometer rails.

„Hoewel ik van mijn vak metselaar ben," vertelt de heer Lallinger, „heb ik van jongs af grote belangstelling gehad voor treinen, locomotieven en alles wat met de spoorwegen te maken heeft. Het werk dat ik gedaan heb, heb ik alleen voor mijn eigen plezier gedaan. Ik ben niet van plan mijn locomotief te verkopen. Er zijn weleens Amerikanen bij me geweest met de vraag of ze het model konden kopen, maar ik heb steeds geweigerd. Deze loc is helemaal van mij en de waarde die hij voor mij heeft, is niet in geld uit te drukken."

Voor de tocht begint moet de locomotief een voorraad kolen innemen. Op de schoorsteen wordt een lange pijp geplaatst om het vuur meer trek te geven.

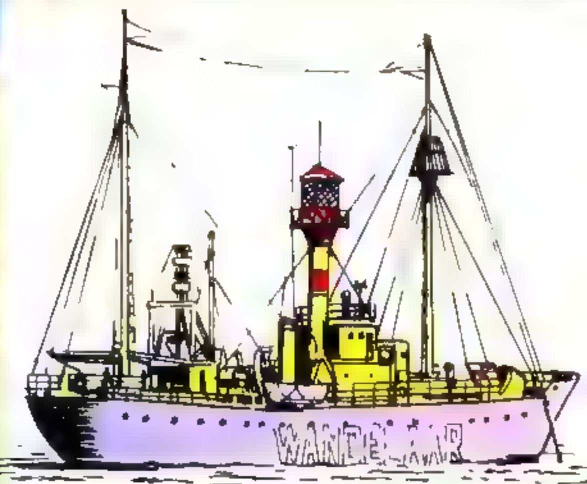
Meneer Lallinger geeft de voorkeur aan stoomlocomotieven boven diesel- en elektrische locs. Hij vindt dat de laatstgenoemde er wel mooi uit zien, maar ze missen volgens hem dat romantische, dat alleen de oude, trouwe stoomlocs bezitten. „Die moderne locs zijn net robots," zegt hij. „De oude stoomlocs zijn heel anders. Ik hou echt van ze. Er zijn een heleboel mensen die er precies zo over denken als ik."

De miniatuur locomotief van meneer Lallinger rijdt over een stuk rails in zijn achtertuin. Het opvallende aan dit model is, dat het echt werkt. Als er liefhebbers zijn, nodigt meneer Lallinger hen graag uit voor een ritje. Lallinger neemt dan zelf plaats op een wagentje vlak achter de locomotief, de passagiers op de wagens daarachter. De loc laat een parmantig fluitsignaal weerklinken, blaast energiek rookwolken uit en daar gaat de trein.

Drie jaar is meneer Lallinger bezig geweest aan de bouw van de loc en de wagens. Het hele werk heeft hem ongeveer tweehonderd mark gekost. De locomotief heeft het vermogen van één paardekracht en zijn topsnelheid ligt om en nabij de tien kilometer per uur.

1 DEZE MAN KIJKT VANUIT EEN ONDERZEEBOOT NAAR DE OPPERVLAKTE MET BEHULP VAN EEN

2 WAT VOOR SOORT SCHIP IS DIT?

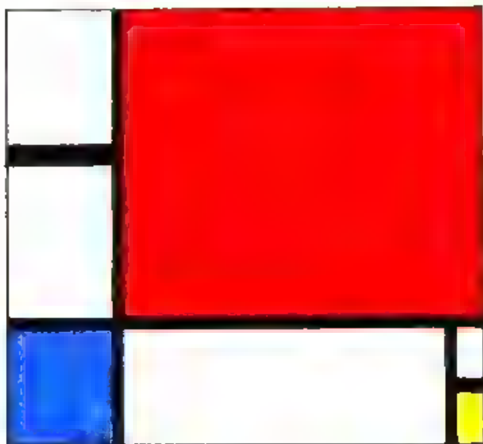
Wereld-quiz

3 WELKE DIEREN LOPEN HIER VOOR DE PLOEG?

4 DOOR WELKE DUITSE GRAAF IS DIT LUCHTSCHIP ONTWORPEN

5 DIT IS EEN SCHILDERIJ VAN EEN NEDERLANDSE KUNSTENAAR. HOE HEET HIJ?

6 DIT IS DE BELGISCHE KONINGIN ... DIE IN 1935 BIJ EEN AUTO-ONGELUK OM HET LEVEN KWAM

7 DIT IS EEN GOUDEN KUNSTWERK GEMAAKT DOOR DE
- a FRANKEN
- b SAKSEN
- c AZTEKEN
- d ROMEINEN

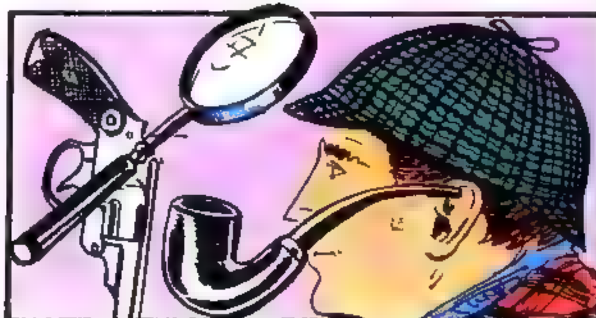
8 DEZE AUTO IS EEN
- a MORRIS
- b AUSTIN
- c SIMCA
- d FIAT

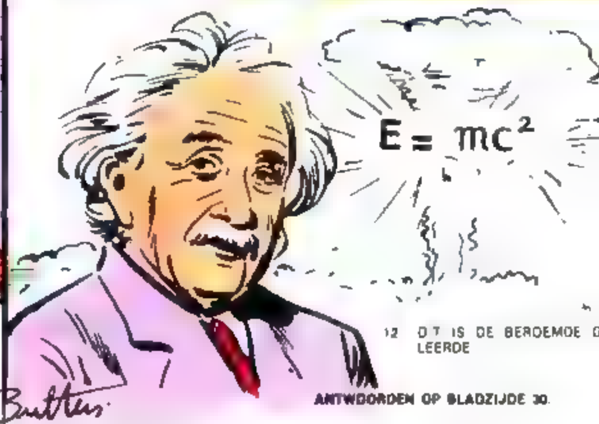
9 DIT OORLOGSMONUMENT TER HERDENKING VAN DE SLAG IN DE ARDENNEN IN 1944 STAAT IN DE BELGISCHE STAD

10 WELK DIER IS HIER IN WORDING?

11 BIJ WELKE BEROEMDE BOEKENDETECTIVE HOREN DEZE VOORWERPEN?

12 DIT IS DE BEROEMDE GELEERDE

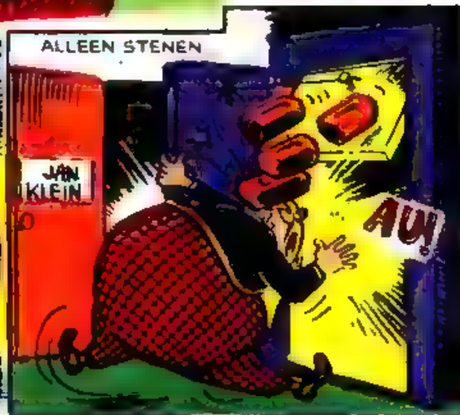
ANTWOORDEN OP BLADZIJDE 30.

Billie Turf

het dikste studentje ter wereld

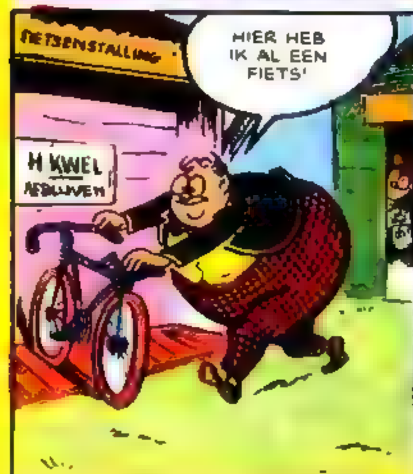

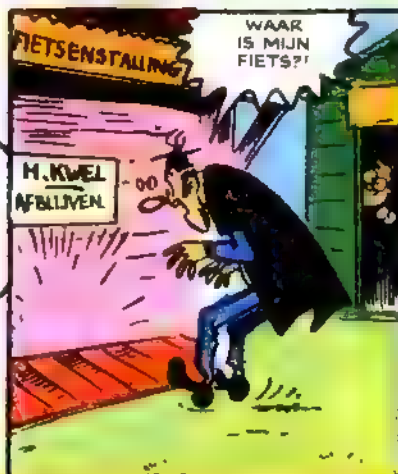

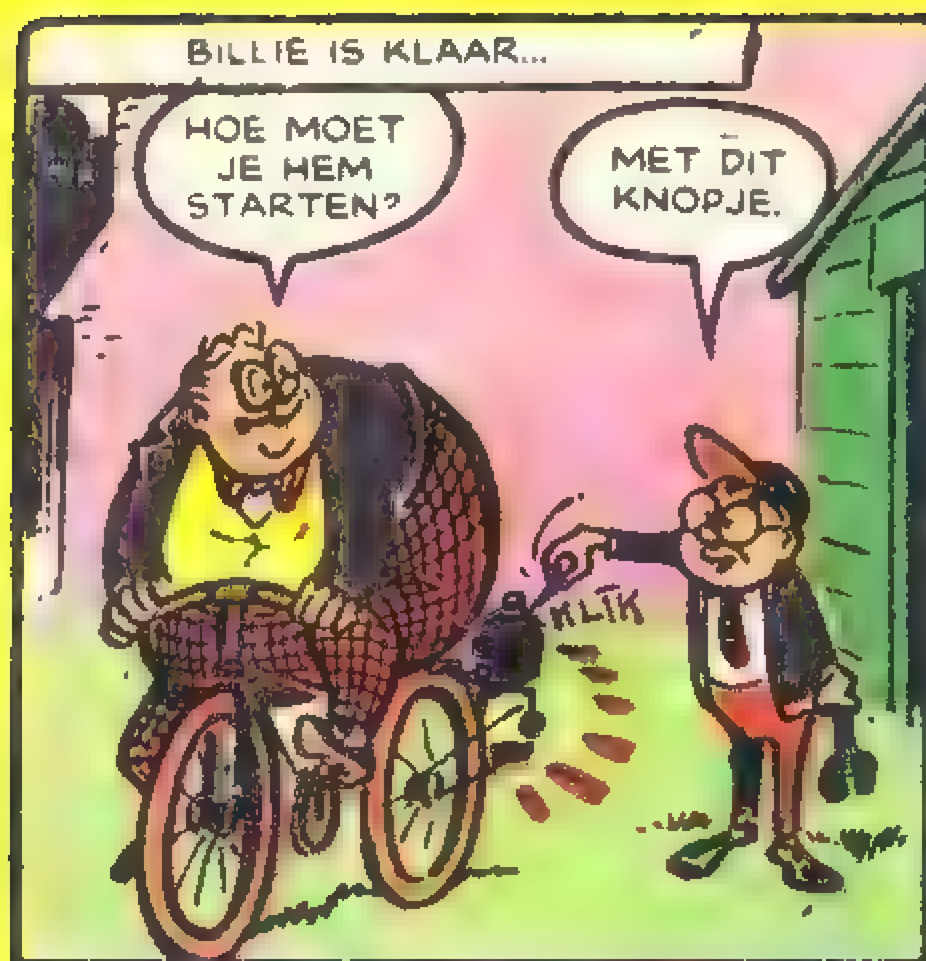

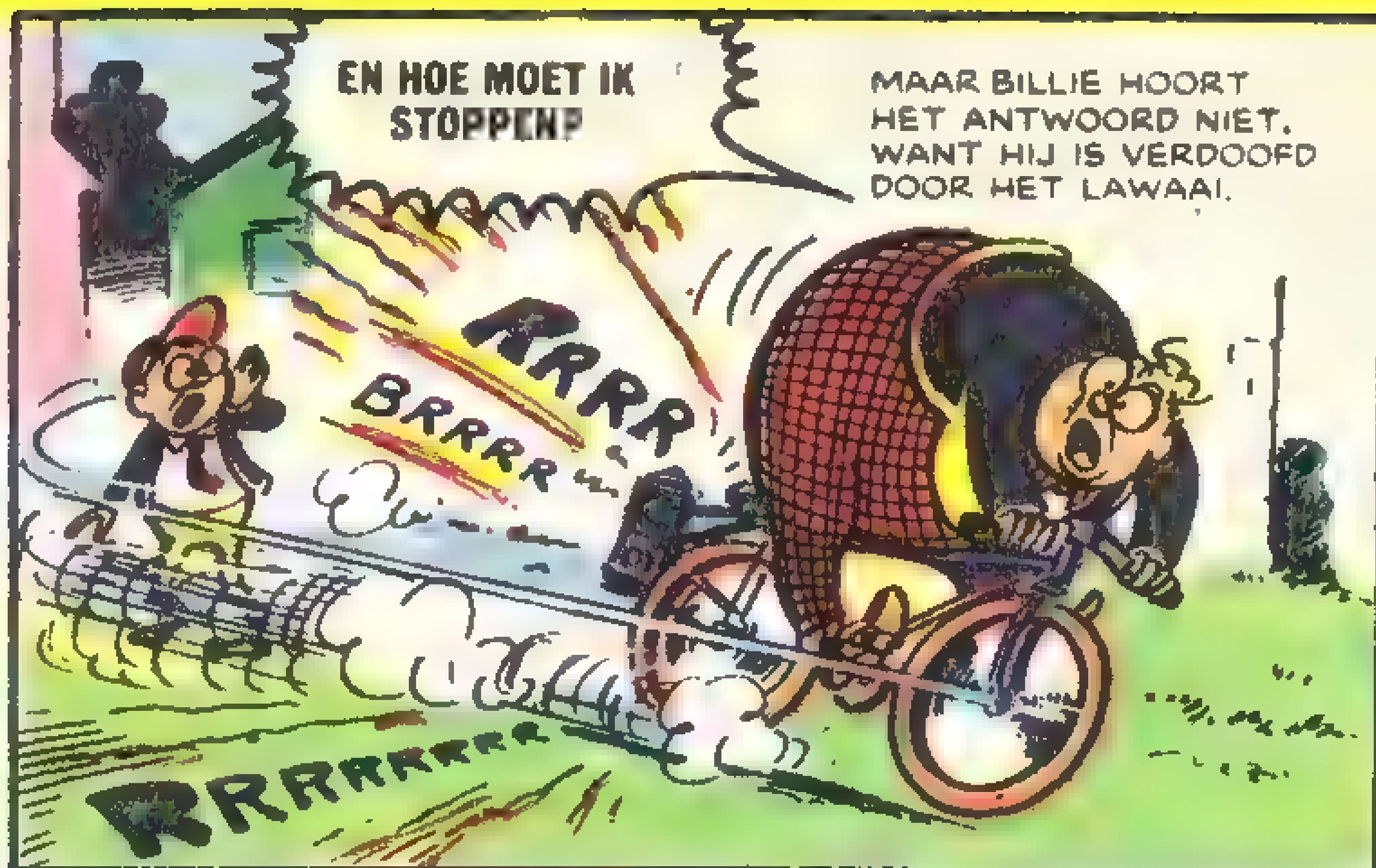

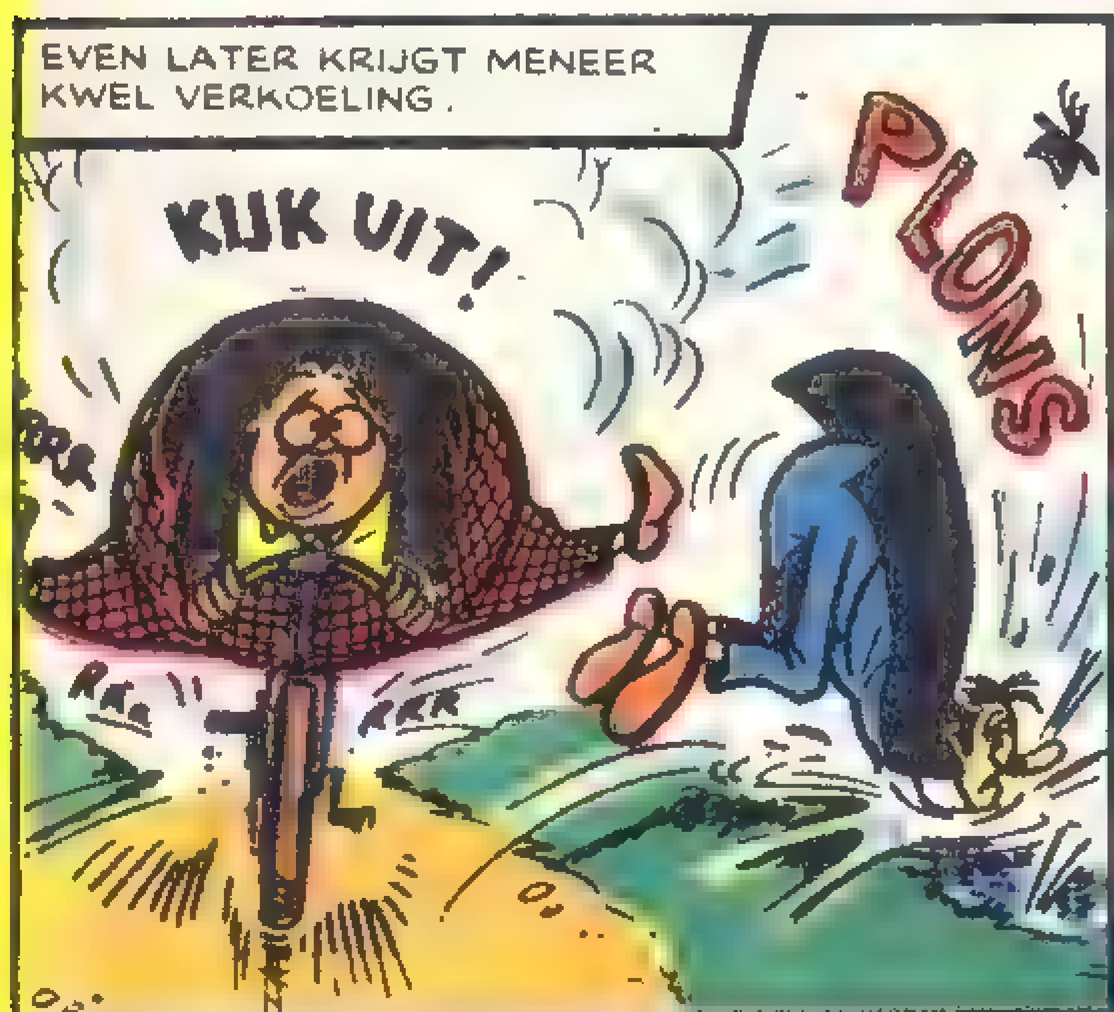

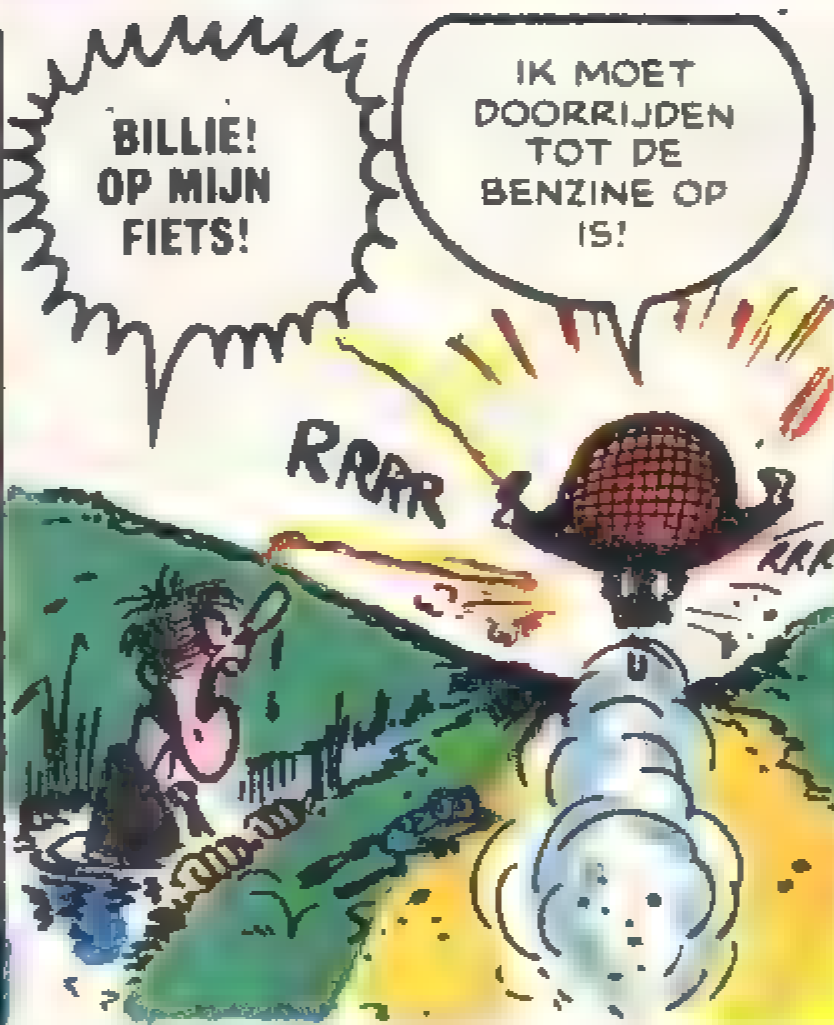

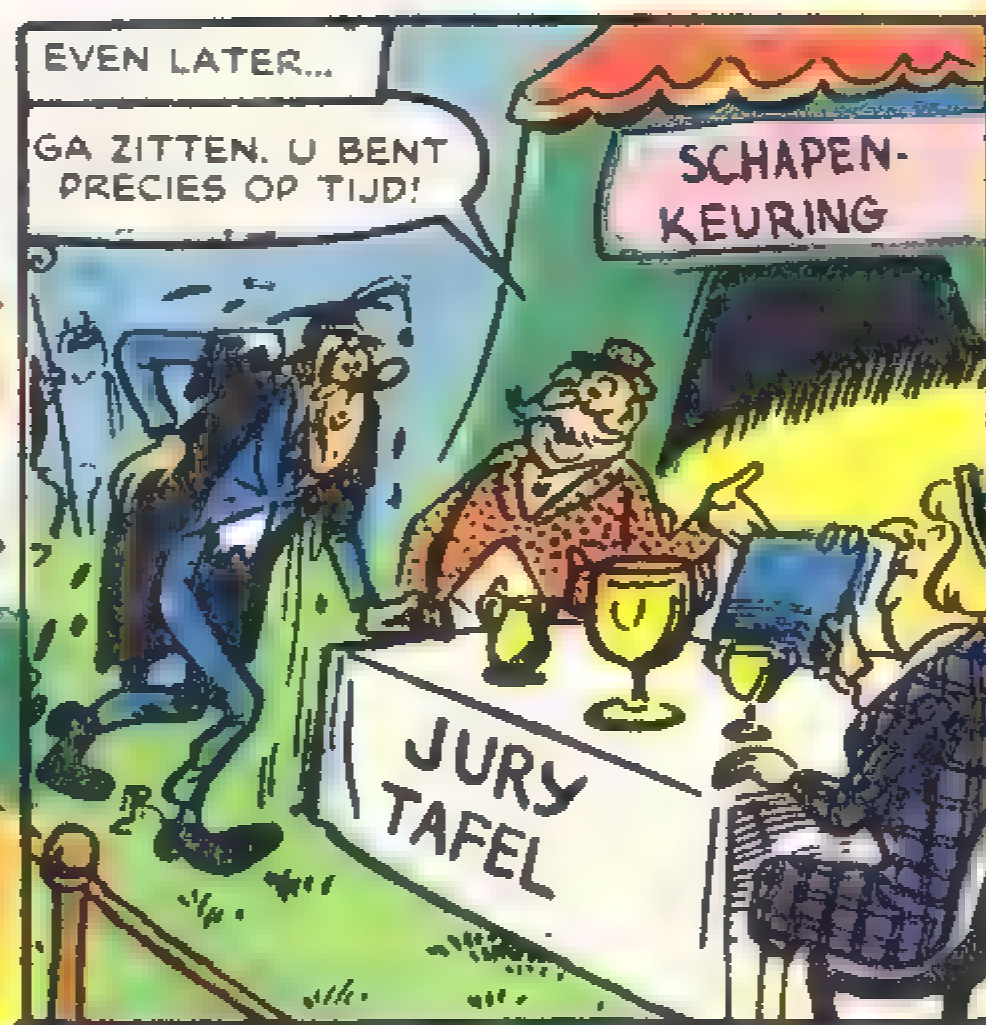

BILLIE IS KLAAR...
HOE MOET JE HEM STARTEN?
MET DIT KNOPJE.
KLIK

EN HOE MOET IK STOPPEN?
MAAR BILLIE HOORT HET ANTWOORD NIET, WANT HIJ IS VERDOOFD DOOR HET LAWAAI.
RRRR
BRRRRR
RRRRRRRR

INTUSSEN
TJONGE, JONGE, WAT HEB IK HET WARM!

EVEN LATER KRIJGT MENEER KWEL VERKOELING.
KIJK UIT!
PLONS

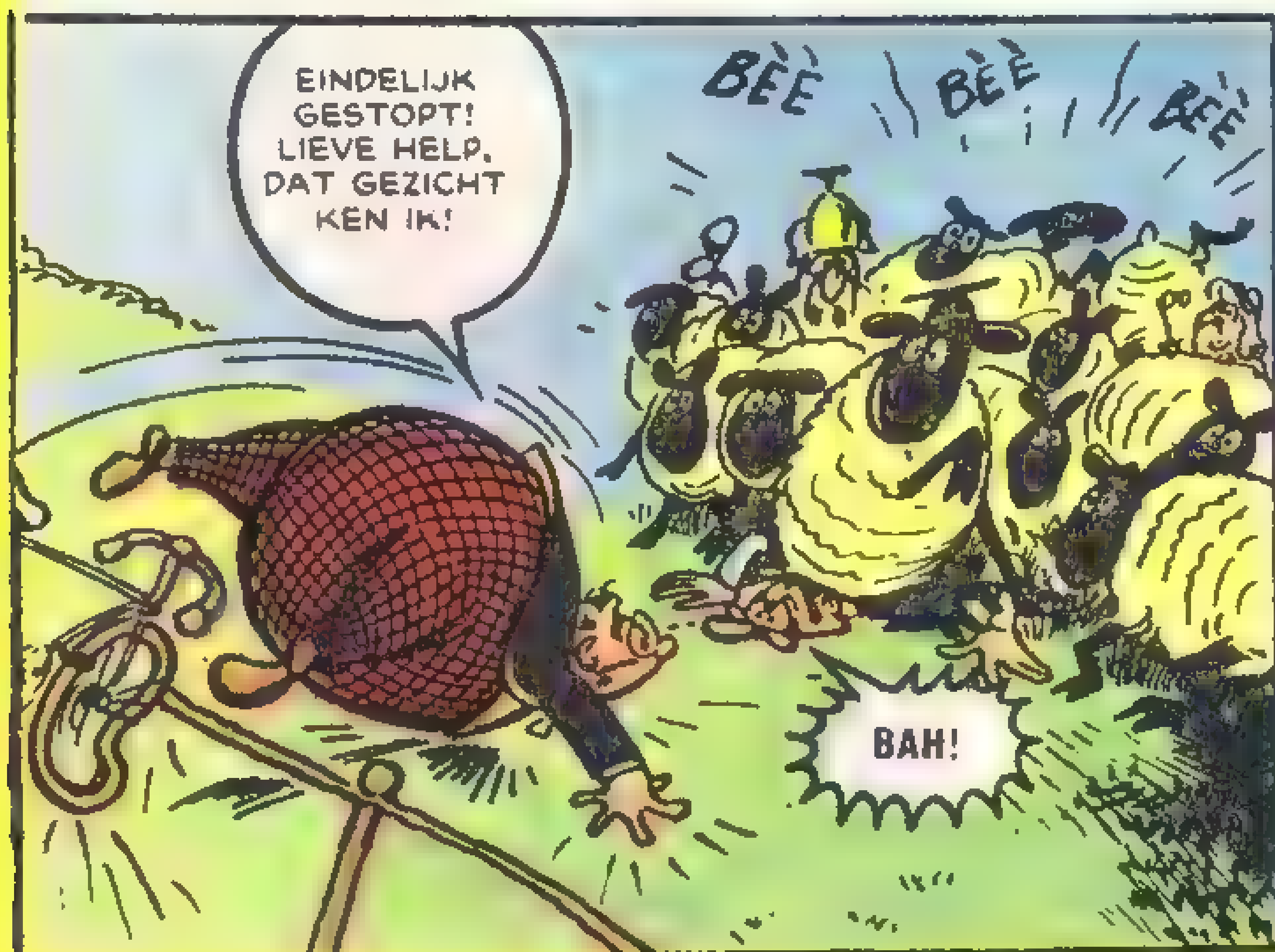

BILLIE! OP MIJN FIETS!
IK MOET DOORRIJDEN TOT DE BENZINE OP IS!
RRRR

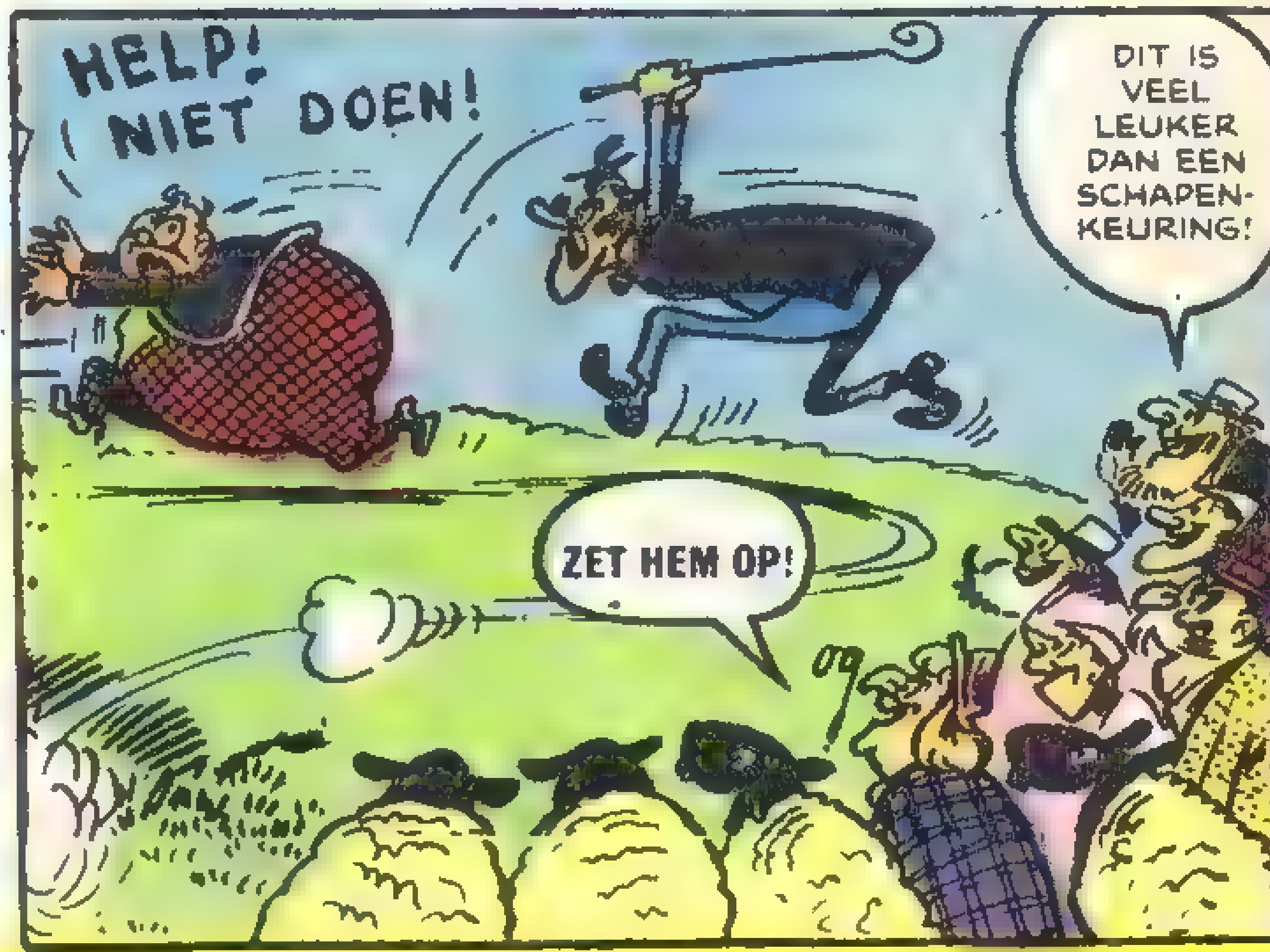

EVEN LATER...
GA ZITTEN, U BENT PRECIES OP TIJD!
SCHAPEN-KEURING
JURY TAFEL

IK RIJD DEZE HEUVEL OP; DAN NEEMT MIJN VAART WEL AF!

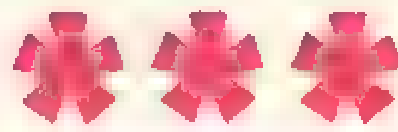

AAN DE ANDERE KANT VAN DE HEUVEL .
DE SCHAPEN WORDEN NU DEZE KANT UIT GEDREVEN!

RRRRR
BRRRR
BÈÈ
BÈÈ

EINDELIJK GESTOPT! LIEVE HELP, DAT GEZICHT KEN IK!
BÈÈ
BÈÈ
BÈÈ
BAH!

HELP! NIET DOEN!
DIT IS VEEL LEUKER DAN EEN SCHAPEN-KEURING!
ZET HEM OP!

Amber verkeert

PHILIP ANDERSON IS GEARRESTEERD. AMBER HEEFT GEPROBEERD HEM TE REDDEN DOOR ZICH TE VERMOMMEN, MAAR TEVERGEEFS. ALS ZE WEER BIJ SIR THOMAS ANDERSON EN PHILIPS ZUSTER ALICE IS, WEET ZE NIET WAT ZE MOET ZEGGEN.

WE KUNNEN NIETS MEER DOEN, ALICE.

O, AMBER, HIJ ZAL GEDOOD WORDEN! WE ZIEN HEM NOOIT TERUG!

MAAR AMBER IS NIET ZO GAUW VERSLAGEN...

MISSCHIEN IS ER EEN OPLOSSING. IK KAN ME NOG EENS VERMOMMEN

ZE LEGT HAAR PLAN UIT EN PHILIPS VADER EN ZUSTER LUISTEREN MET BEWONDERING.

EVEN LATER RIJDEN ZE NAAR DE GEVANGENIS. AMBER GAAT IN GEDACHTEN ALLES NOG EENS NA.

LAAT ALLES AAN MIJ OVER EN ZEG NIETS. ALICE, DENK ERAAN, JIJ BENT ZIJN DIEPBEDROEFDE ZUSTER!

ALICE HEEFT GEEN MOEITE MET DIE ROL. ZE HUILT BITTERE TRANEN.

ALLEEN FAMILIE MAG WORDEN TOEGELATEN. ZIJN JULLIE BEIDEN ZUSTERS VAN HEM?

NEE, IK BEN ZIJN ZUSTER. DIT MEISJE IS EEN VRIENDIN.

AMBER HOOPT DAT ALICE HAAR NIET ZAL TEGENSPREKEN.

ALICE ZEGT NIETS. EVEN LATER BETREDEN ZE SAMEN PHILIPS CEL. AMBER VOELT DAT ZE BEEFT.

VADER! AMBER! IK VERWACHTTE JULLIE NIET!

ALS DE DEUR ACHTER HEN GESLOTEN IS, WENDT AMBER ZICH TOT PHILIP...

AMBER WEET MISSCHIEN EEN MANIER OM JE TE REDDEN!

JIJ TREKT MIJN KLEREN AAN EN IK DE JOUWE. JIJ KUNT DAN ONTSNAPPEN EN MIJ ZULLEN ZE NIKS DOEN!

IK WIL NIET DAT JIJ JE LEVEN VOOR MIJ WAAGT!

MAAR AMBER ZET HAAR WIL DOOR EN HET PLAN GAAT DOOR.

IK ZET JOUW HOED OP, ANDERS HERKENNEN ZE MIJ AAN MIJN HAAR. VOORUIT, VLUG!

in moeilijkheden

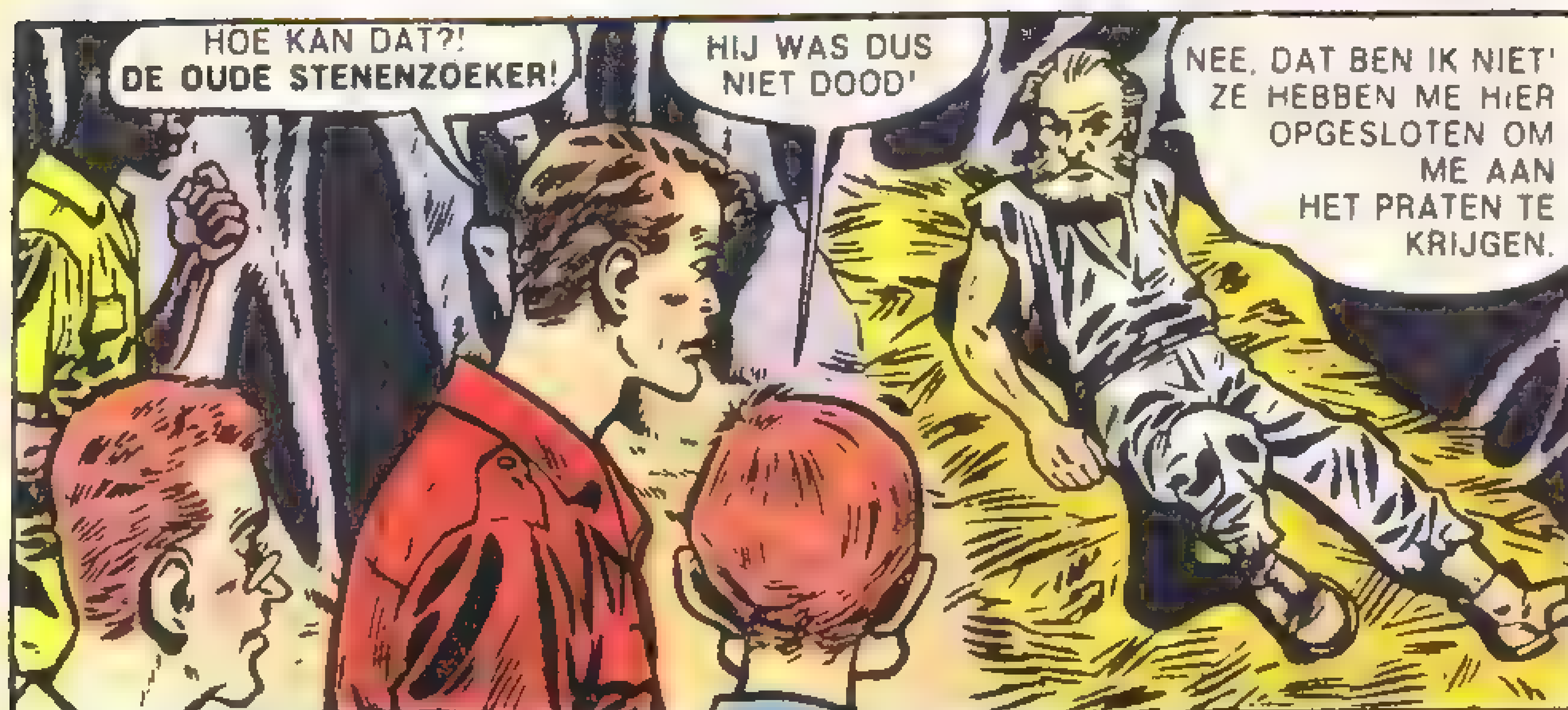

Joe en zijn vrienden zijn de gevangenen van de luipaardmannen. In een grot vinden ze hun vriend, de oude stenenzoeker, die ze dood gewaand hadden.

TIGER JOE en

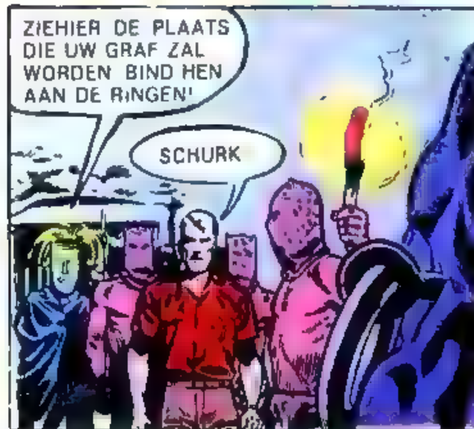

de luipaardmannen

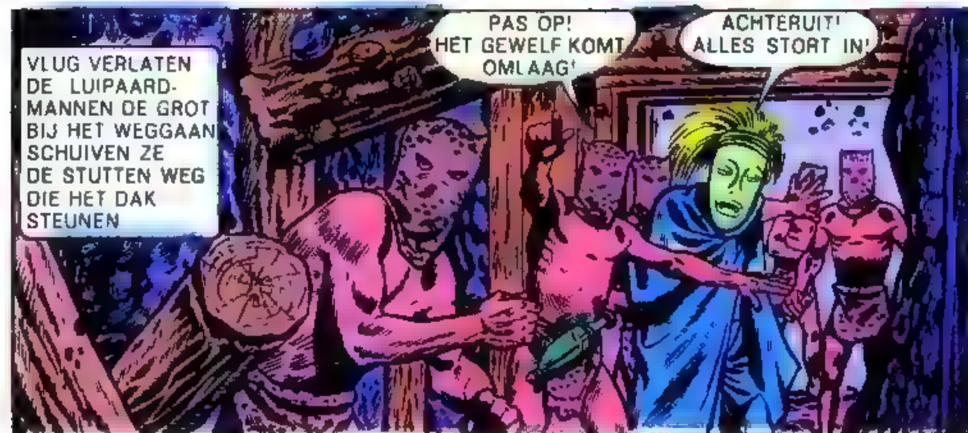

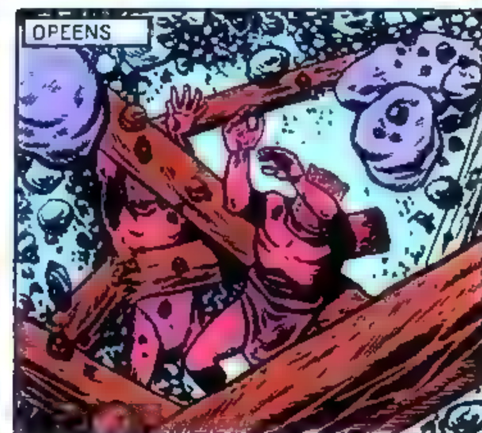

Korte inhoud: Twee Britse jongens, Bryn en Eddi, worden op een Romeins schip naar Rome gebracht. Onderweg sterft de kapitein van het schip, die beloofd had hun de vrijheid te zullen hergeven. In Rome worden de jongens op de slavenmarkt verkocht. Eddi komt in dienst van een koopman, Bryn wordt gekocht door een patriciër, Decimus Sempronius Maximus, die hem bestemt voor zijn kleinzoon Gajus. Op zijn verjaardag krijgt Gajus Bryn voor het eerst te zien. Later neemt hij hem mee de stad in, waar Bryn vrij mag rondkijken. Hij verdwaalt echter en vraagt de weg aan een lid van de rivierpolitie. Op een vrije middag is Bryn op zoek naar Eddi, als hij een man in monnikspij ontmoet

11

ONDER DE ADELAAR

DOOR H.R. POTTER

DE AVONTUREN VAN TWEE BRITSE JONGENS IN DE ROMEINSE TIJD

Toen Bryn klaar was, klopte de cynicus hem bemoedigend op de schouder. „Blijf hier maar even wachten," zei hij met een glimlach. „Dan ga ik eens even op onderzoek uit. Het moet al raar lopen als we het niet klaarspelen hier een mouw aan te passen."

Met deze woorden stak de monnik het plein over in de richting van het marktkantoor. Hij bleef zo lang weg, dat Bryn zich al begon af te vragen of hij ooit nog zou terugkomen, maar eindelijk zag hij de man de trappen van het gebouw weer afdalen.

„Het is al opgelost, hoor," riep de monnik hem al op enige afstand toe. „Je vriend is ondergebracht in de huishouding van Servius Calvus. Dat is een handelaar in kleren die in de buurt van de veemarkt woont, ergens in het Elfde District."

Bryn kon zijn oren haast niet geloven. De veemarkt was maar ongeveer honderd meter verwijderd van de Aemiliusbrug. Het was nog geen twee uur geleden dat hij de ingang ervan was gepasseerd en de armoedige buurt die eromheen lag, had doorkruist. Hij herinnerde zich nog maar al te goed hoe erg het daar stonk, hoeveel vuil er op de straten lag en welk een enorme zwermen vliegen hem daar hadden geërgerd. Plotseling drong het tot hem door dat de cynicus nog steeds op antwoord wachtte.

„Ik ben u erg dankbaar," zei hij.

„Geen dank, hoor," weerde de monnik af, terwijl hij zich opmaakte om zijn weg te vervolgen. „Ik hoop dat je je vriend in goede gezondheid terugziet." En daarmee mengde hij zich weer tussen de menigte.

Bryns eerste opwelling was om naar de veemarkt terug te gaan, maar de zon begon al onder te gaan en dit betekende dat hij geen tijd genoeg meer over had. Hij was toch al veel te lang weggebleven, zodat hij geen seconde meer te verliezen had. Er zat niets anders op dan het verdere onderzoek een week uit te stellen

Toen het weer woensdag was, ging hij zich zo vroeg mogelijk ontfermen over de post. In tegenstelling tot zijn gewoonte liep hij deze keer alle winkels en stalletjes voorbij, al zagen ze er ook nog zo verleidelijk uit. In recordtijd leverde hij de post af bij de boot en sloeg daarna, popelend van ongeduld om zijn vriend te vinden, de weg naar het veemarktkwartier in. Herhaaldelijk moest hij zijn ellebogen te hulp roepen om zich door het gewoel te wringen en hij hijgde van inspanning toen hij tenslotte al meer dan een half uur straat in, straat uit was gelopen zonder succes te boeken. Verreweg de meeste winkels droegen geen opschrift en de meeste namen kon hij trouwens toch niet ontcijferen. Eindelijk klampte hij een straatventer aan. Deze stuurde hem een smalle steeg in die tussen een herberg en een bakkerij in lag.

Bryn had nog maar een paar passen gedaan, toen hij een soort uitdragerij in het oog kreeg. Deze keek met een lage etalage op de steeg uit en daarin waren wat gebruikte, soms tot op de draad versleten kledingstukken op een hoop geworpen. Naast dit winkelraam gaf een verveloze deur toegang tot een binnenplaatsje, waar op een paar wrakke stellingen eveneens tweedehands kleren lagen uitgestald. Een paar vrouwen scharrelden in de spullen rond om te kijken of er iets van hun gading bij was. In een hoek stond de koopman een oogje in het zeil te houden. Bryn deed net alsof hij ook iets zocht en slenterde wat heen en weer, in de hoop dat hij een glimp van zijn vriend zou opvangen. De winkel zelf lag echter geheel in het donker en hij kon dus niet nagaan of Eddi daar al dan niet aan het werk was. Het leek hem nutteloos om Servius zelf om inlichtingen te vragen. Een enkele blik op de koopman was al voldoende geweest om hem ervan te overtuigen dat hij van deze kant geen hulp te verwachten had. De man deed Bryn denken aan een geniepige oude rat die onder een hoop vodden vandaan gluurde, klaar om iedereen aan te vallen die het hem lastig maakte.

Er was maar één manier om aan de weet te komen of Eddi in de winkel

Een paar vrouwen scharrelden in de spullen rond om te kijken of er iets van hun gading bij was.

was. Je moest er doodgewoon binnenlopen. Bryn stak de binnenplaats over en begon kwansuis een bundeltje gordels te bekijken dat naast de deur hing. Ondertussen stond Servius te praten met een van de vrouwen die op koopjes uit waren. Zonder veel interesse luisterde Bryn naar het gesprek, totdat hij de koopman hoorde zeggen: „Jammer, daar kan ik u niet aan helpen vandaag. Maar als u morgen even terugkomt, heb ik misschien wat u zoekt. Ik heb mijn bediende een uur geleden naar de rivier gestuurd om nieuwe voorraad te halen. Ik denk dat daar ook wel zo'n stola bij zal zijn als u op het oog hebt."

Meteen sloeg Bryn de terugweg in en haastte zich naar de rivier. Er lagen verschillende bruggen over de Tiber en hij hoopte nu maar dat Eddi de Aemiliusbrug zou nemen, waarvan hij wist dat deze naar de lappenmarkt aan de overkant leidde. Hierin werd hij niet bedrogen. Hij had amper tien minuten staan wachten, toen hij zijn vriend met een pak kleren op zijn rug dichterbij zag komen. Het had echter niet veel gescheeld of Bryn had hem niet eens herkend. Zijn vriend zag er zo ellendig uit, dat hij op het eerste gezicht zijn ogen niet vertrouwde.

Eddi's weelderige haardos was zo vuil, dat de vettige pieken er aan alle kanten uitstaken. Hij had dikke zwarte kringen onder zijn ogen en zijn wangen waren zo ingevallen, dat hij wel een oud mannetje leek. Aan een groezelig eind touw voerde hij een ezeltje met zich mee dat op sterven na dood leek en dat bijna bezweek onder een enorme zak vodden.

Eddi sleepte zich moeizaam voort en staarde onafgebroken naar de grond. Als Bryn hem niet had geroepen, zou hij de brug hebben verlaten zonder zijn vriend te hebben opgemerkt.

„Hee, Eddi, wacht eens even!" riep Bryn opgewonden uit.

Eddi hief het hoofd op, veegde zich met zijn vrije hand het zweet van het voorhoofd en keek alsof hij het in Keulen hoorde donderen. Nauwelijks had hij zijn vriend herkend of hij barstte in tranen uit. In een poging om zijn schaamte te verbergen kroop hij weg achter de last van het ezeltje en kwam pas weer te voorschijn toen hij een paar maal nadrukkelijk zijn keel had geschraapt.

„Bryn!" zei hij eindelijk op hese toon. „Wat ben ik blij dat ik je zie. Ik wist zeker dat je vroeg of laat zou komen opdagen."

„Maar wat zie je er verschrikkelijk uit! Wat heeft die nare kerel met je gedaan? Wat is er met je gebeurd?"

Eddi ging op deze vragen niet in en lachte door zijn tranen heen. „Ik ben blij dat je het goed maakt, Bryn. Wat een prachtige kleren draag je daar. En ik hoef niet te vragen of je goed te eten hebt. Je ziet er uit alsof je vet wordt gemest."

Bryn legde zijn hand op de arm van zijn vriend. „Daar hadden we het niet over, wel? Vertel eens op: wat is er met jou aan de hand? Het lijkt wel alsof je geen hap meer door je keel hebt gekregen sinds we uit elkaar zijn gegaan."

„Nou, daar mankeert, eerlijk gezegd, maar weinig aan," zei Eddi nuchter. „Die zogenaamde baas van mij weet precies door de mazen van de wet te kruipen. Hij geeft me elke avond een kom dunne soep en vertelt erbij dat hij me graag meer zou voorzetten, maar dat dit te schadelijk zou zijn voor zijn zaak. Volgens hem scherpt honger het verstand. Gelukkig zijn er een paar vaste klanten waar ik goed mee overweg kan. Die brengen weleens wat eten voor me mee."

Bryn kreeg er een prop van in zijn keel en voelde zijn ogen vochtig worden. Zachtjes zei hij: „Kom maar met me mee." En met deze woorden ging hij zijn vriend voor naar een van de eethuisjes langs de oever van de Tiber.

„Heb jij dan géld bij je?" vroeg Eddi stomverbaasd.

„Ja zeker. Als ik boodschappen overbreng of brieven bezorg, krijg ik meestal wel een of twee munten. Die mag ik voor mezelf houden."

Eddi ging aan een tafeltje vlak bij de deur zitten, waar ze het ezeltje een beetje in het oog konden houden.

Toen er een man met een witte voorschoot verscheen om de bestelling op te nemen, liet Bryn hem een paar van zijn munten zien en zei: „Breng maar eens een beste schaal van het lekkerste eten dat er te krijgen is."

Even later kreeg de uitgehongerde Eddi een grote schotel dikke soep met schapevlees, linzen en knollen voorgezet, met een bord varkensvlees, gebakken in pastei ernaast. „Ik hoop dat jullie het hiermee kunnen doen," zei de man die hen bediende grijnzend. „Iets beters is er vandaag in de hele stad niet te krijgen."

„Het is geweldig," zei Bryn tevreden.

„Ze moesten een ereboog voor je oprichten en je tot keizer kronen," riep Eddi uit. „Wat een feest." En meteen begon hij met zulk een haast op de maaltijd aan te vallen dat het leek alsof hij bang was dat deze op hetzelfde ogenblik in een droom zou vervliegen.

Bryn sloeg zijn vriend zwijgend en vergenoegd gade en liet ondertussen allerlei manieren waarop hij Servius Calvus het liefst zou zien behandeld, de revue passeren. Als hij zijn zin kreeg, zou het er met de vrekkige koopman niet erg best voorstaan.

Toen Eddi tenslotte eenvoudig niet meer kon, liet hij zich met een diepe zucht achterover in zijn stoel zakken en staarde met trieste blik naar de overgebleven pastei.

„Neem het maar mee," drong Bryn aan. Met graagte volgde Eddi deze raad op en verborg de rest van het eten achter zijn rafelige tuniek.

Nadat hij had afgerekend, liet Bryn de hele inhoud van zijn beurs op de tafel rollen. „Asjeblieft," zei hij vrolijk. „Dan heb je nog iets achter de hand ook. Ik kan niet voorspellen hoelang het nog duurt eer we je uit je benarde positie kunnen verlossen. Maar één ding weet ik wel: voor zover het aan mij ligt, hoef je voortaan geen honger meer te lijden. Nu ik je eenmaal heb ontdekt, is het een koud kunstje om elke dag even langs te komen. Na afloop van mijn lessen kan ik er wel een uurtje tussenuit voordat mijn meester me laat roepen. Laten we zeggen: ongeveer om zes uur. Wat dacht je, kan ik je tegen die tijd hier ergens treffen?"

Spijtig schudde Eddi het hoofd. „Was het maar waar," zei hij. „Zo gauw ik mijn soep op heb, moet ik aan het wiel werken. En dat gaat door totdat het donker is."

„Aan het wiel? Wat bedoel je?"

„Een groot rad met scherpe punten langs de rand, dat dient om vodden uit elkaar te pluizen. Daar sta ik elke avond aan te draaien."

Bryn was sprakeloos. Nu pas begon hij te beseffen wat een slavenleven kon betekenen.

„Bedoel je," zei hij na een pauze, „dat je dat moet doen nadat je de hele dag hebt gewerkt voor... voor een hoopje keukenafval?"

„Ja," antwoordde Eddi somber. „Toen ik er voor het eerst kwam en zag wat hij allemaal van mij eiste, en dat nog wel op zo'n ellendige manier, werd ik zo kwaad, dat ik geprobeerd heb om hem te vermoorden, maar hij heeft een bakbeest van een hond. . ." Hij zweeg en liet een stuk van zijn bovenbeen zien. Het was zonder meer duidelijk dat de wonden die de tanden van het beest erin hadden achtergelaten, diep waren geweest. De huid was weliswaar genezen, maar vertoonde enkele afzichtelijke littekens. Bryn kon een huivering nauwelijks onderdrukken.

„Als ik het alleen met die kerel en zijn hond te stellen had gehad," ging Eddi voort, „zou ik het misschien nog wel hebben geklaard, maar hij dreigt voortdurend dat hij me naar de kwikzilvermijnen zal sturen, als ik niet oppas. Nou, iedere slaaf weet hier wat dat betekent. Tenminste, iedere slaaf van mijn soort. Als je een tijdje in die mijnen hebt gewerkt, beginnen je tanden uit te vallen en gaan je ogen van dag tot dag harder achteruit. Zelfs de sterkste mannen houden het daar niet meer dan een paar jaar uit. En ontsnappen is er niet bij. Toen die ouwe vrek daarover begon, zong ik meteen een toontje lager. Het was in één keer voldoende. Daarna heb ik braaf gedaan wat ik van meet af aan had moeten doen."

„Wat bedoel je?" vroeg Bryn, die meende dat zijn vriend doelde op de onmenselijk lange werktijden die hij moest maken

„Ik klaag nooit en ik vraag nooit wat. Op die manier hoop ik zijn vertrouwen te winnen. Elke dag volbreng ik mijn taak, en vaak meer dan dat. Dat valt niet mee, want de kerel is zo achterdochtig als hij oud is, maar ik geloof toch dat hij begint te denken dat hij mij er voorgoed onder heeft gekregen. Als hij me nu een pak slaag geeft, haalt hij er tenminste niet eerst de hond meer bij, zoals de eerste dagen het geval was. De zaken gaan dus de goeie kant uit."

„Hoe kun je over die afschuwelijke dingen zo rustig praten?" riep Bryn vol afgrijzen uit. En wanhopig voegde hij eraan toe: „Dit kàn toch zeker niet zo doorgaan? Wat moet er van je terechtkomen?"

„Dat zul je wel merken," zei Eddi kalm, terwijl hij zijn vriend doordringend aankeek. „Wie het laatst lacht, lacht het best."

De koude rillingen liepen Bryn over de rug toen hij zich bewust werd van de duistere blik in Eddi's ogen. Zó had hij zijn vriend nog nooit eerder gezien. Diens blauwe ogen stonden koud en hard en straalden een en al vijandigheid uit.

„Gisteravond dacht ik dat mijn tijd gekomen was," vervolgde Eddi op geheimzinnige toon. „Maar juist toen hij naar buiten was gekomen om me op te sluiten, verscheen er iemand op de binnenplaats. Die kans was dus verkeken. Voordat ik iets doe, moet ik er volkomen zeker van zijn dat ik niet kan worden gestoord. Bij dat karwei kan ik niemand anders gebruiken."

„Eddi! Wat ben je van plan?" vroeg Bryn geschrokken.

„Ik heb een van de spaken uit het wiel gesloopt. Daar heb ik een stevig wapen aan. Als hij me 's avonds opsluit, heeft hij altijd de hond bij zich. En daar ben ik eerlijk gezegd maar blij om, want ik heb met dat beest precies

zo'n appeltje te schillen als met zijn baas. Op de avond die ik bedoel — en dat moet bij voorkeur een avond van een feestdag zijn, omdat er dan buiten zoveel lawaai is, dat het niet in de gaten loopt — op die avond draai ik dat wiel voor de laatste keer en dan zing ik erbij van blijdschap. Als het klusje achter de rug is, zien zelfs de goden geen onderscheid meer tussen de kerel en het beest, neem dat maar van mij aan."

Bryn boog zich voorover en legde zijn hand op de arm van zijn vriend. „Luister eens," zei hij dringend. „Je moet me wat beloven. Wat dat klusje ook mag zijn, laat het voorlopig nog even achterwege. Je weet wat er met je gebeurt als je doet wat je van plan bent?"

„Ja, dat weet ik," zei Eddi koppig. „En dat is het me wel waard ook."

„Geen sprake van. Je bent niet goed bij je hoofd," bracht Bryn ertegen in. „O, ik weet wel wat je denkt. Ik heb makkelijk praten. Ik heb niets van al die ellende beleefd die jij achter de rug hebt. Maar je moet je verstand gebruiken. Je moet gewoon proberen het nog één week uit te houden. De eerste de beste keer dat ik hem zie, zal ik Gajus aanklampen. Ik denk dat hij ons wel kan helpen. En als hij dat niet wil, weet ik misschien nog een andere oplossing. Zie het nog een week aan."

„Wat voor andere oplossing?" vroeg Eddi weifelend.

„Als Gajus niets voor ons kan doen, gaan we samen ontsnappen. Ik kan wel wat kleren en een beetje geld voor je bij elkaar krijgen. Er komt iedere week een boot aan om produkten van onze boerderijen te brengen. Als ik je mee aan boord neem en de schipper vertel dat ik een speciale opdracht van mijn meester moet uitvoeren, nemen ze ons vast mee. Die baas van jou zou niet gauw op de gedachte komen dat je je op een patriciërsboot had verstopt en mijn meester zal evenmin vermoeden dat ik een van zijn eigen boten heb uitgekozen om ermee te vluchten."

„Maar als die schipper dan eens om bewijzen vraagt, omdat hij je verhaal niet gelooft?" vroeg Eddi.

„Daar heb ik ook al aan gedacht. Ik zorg dat ik tijdig een van die vellen papier in mijn bezit heb die Gajus altijd voor zijn brieven gebruikt. Ik ben ondertussen zover gekomen dat ik een beetje kan schrijven. Niet veel, natuurlijk, maar ik kan de letters al voldoende uit elkaar houden om de schipper om de tuin te leiden."

Langzaam maar zeker kreeg Eddi hoop. „Goed," zei hij tenslotte. „Ik zal nog een week wachten."

Het gezicht van Bryn klaarde helemaal op. „Prachtig," zei hij. „Dat is verstandige taal. Hoe laat ga je 's morgens op stap? En werk je overdag vaak aan de andere kant van de rivier?"

„Ja. De handel in ouwe kleren speelt zich voor het grootste deel af op de lappenmarkt. De meeste dagen moet ik er 's morgens om zes uur al heen. Dan komen de eerste boten uit de provincie binnen. Soms moet ik er 's middags ook heen, zoals vandaag."

„Moet je de rommel die je ophaalt, zelf kopen?" vroeg Bryn onschuldig.

WORDT VERVOLGD

Aan een groezelig eind touw voerde hij een ezeltje met zich mee dat op sterven na dood leek

De club van vijf en de FORM

EUREKA!

ULE 1000!

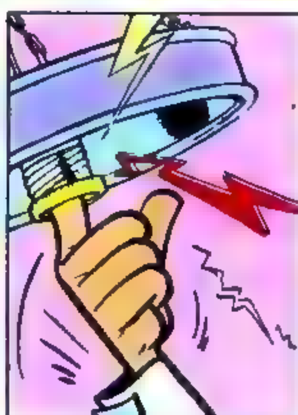
Ons verhaal begint op de binnenplaats van garage Hooghart, waar uit het wrakke schuurtje een opgewonden kreet weerklinkt

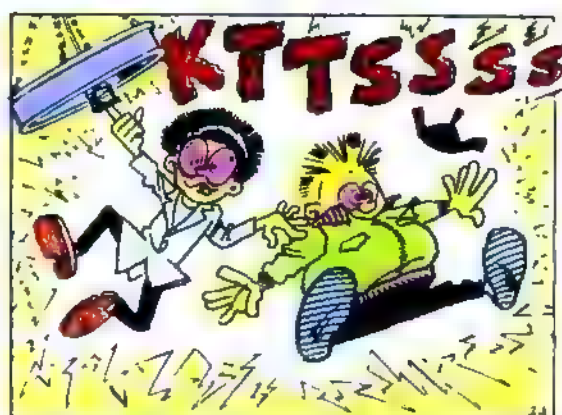

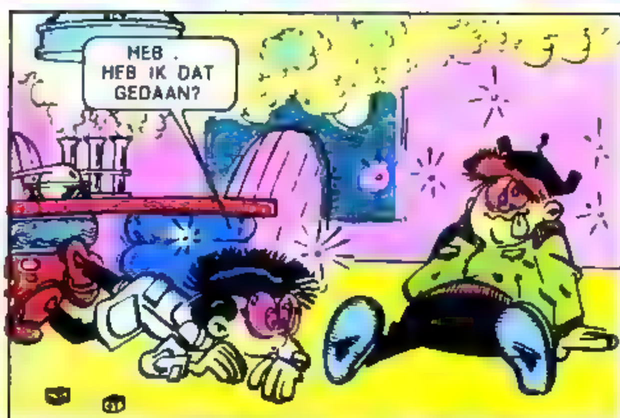

BABY-RACE-WAGENS

ZIJN DE LAATSTE RAGE

Hier zijn twee vrouwelijke rijders bezig op de baan in Southampton. Jean Lambett (links) probeert haar voorgangster in te halen, die haar zo juist een flinke deuk in de zijkant van haar wagen bezorgd heeft.

Kleine auto's komen steeds meer in trek en het is duidelijk waarom. Het verkeer wordt steeds drukker en er is steeds minder ruimte om te parkeren. Niet alleen bij de personenauto's is die trek naar de kleine wagen te bespeuren, ook bij de racewagens is dit het geval. Onlangs is een Engelse firma op de markt gekomen met een baby-racewagen, waarvan we op deze bladzijde een paar foto's laten zien.

De wagentjes waar het hier om gaat zijn ongeveer twee meter lang en hebben een gemiddelde snelheid van rond de tweeënzeventig kilometer per uur. Het racen met deze kleine wagentjes is in Engeland geïntroduceerd door een zekere Charles Knott uit Southampton, die al eerder veel heeft gedaan voor het speedwayrijden in Engeland. Het publiek noemt de kleine racewagentjes „buzz-boxes", wat je zou kunnen vertalen met „zoemdozen" of „zoemende zeepkisten", maar meneer Knott noemt ze officieel bantamracewagens (lichtgewichtracewagens). De wagentjes zijn ontworpen en gebouwd door Charles Knott en Mike Erskin. Een Villiersmotor met een cilinderinhoud van 190 cc zorgt voor de aandrijving. De wagens beschikken over drie versnellingen vooruit en een achteruit, een koppelings- en rempedaal. Starter en gashandel bevinden zich vlak naast de zitplaats van de bestuurder.

De metalen carrosserie van de wagens is bevestigd op een stalen frame. Aan de onderzijde loopt een rubberband, die als buffer of stootkussen dienst doet. De wagens zijn zeer zuinig in het gebruik van benzine, waardoor de kosten, aan het rijden verbonden, betrekkelijk laag zijn.

Na langdurige experimenten hebben de ontwerpers verklaard, dat deze wagens uitermate veilig zijn. Om dit te bewijzen hebben zij liefhebbers uitgenodigd ermee te rijden. Dat deze uitnodiging niet aan dovemansoren was gezegd, bleek uit het aantal aanmeldingen dat binnenkwam: meer dan achthonderd liefhebbers stonden elkaar te verdringen om met de baby-racewagentjes te mogen rijden. Na een selectie bleven er honderd over. Er werden wedstrijden uitgeschreven, waaraan zij konden meedoen, en de winnaars kwamen weer uit tegen rijders uit andere plaatsen. Intussen is er ook al een afdeling vrouwelijke rijders opgericht.

Bij de eerste races in Southampton kwam het publiek in groten getale toestromen en het was enthousiast over wat het te zien kreeg. Helaas bleek het met de veiligheid van de wagens iets anders te liggen dan de ontwerpers hadden verzekerd, want een van de bestuurders kwam de volgende dag pas bij in het ziekenhuis. Hij had een paar gebroken ribben opgelopen, toen zijn wagentje in botsing kwam met een soortgenoot. Persoonlijke ongelukken kwamen verder niet voor. Wel liepen veel wagens beschadigingen op als gevolg van het tegen elkaar botsen. Dat botsen schijnt er overigens bij te horen en dat is ook wel te begrijpen, want deze wagens lijken naar onze mening verdacht veel op de botsautootjes, die je op kermissen tegenkomt. Speciaal met het oog op dit botsen is de rubberband aangebracht en heeft men de stoel van de bestuurder midden in de wagen gebouwd, waardoor hij de minste kans loopt zelf in de knel te komen.

Rest ons nog te vertellen dat Keith Yeo in Southampton tenslotte winnaar werd en dat deze sport in Engeland bezig is heel populair te worden.

Dit is de winnaar, de heer Keith Yeo. Zo te zien zijn hij en zijn wagen ongehavend uit de strijd gekomen.

DIEREN in de natuur

WIE HOUDT ER VAN MUIZEN? BIJNA NIEMAND. EEN HELEBOEL DIEREN ECHTER ZIJN MAAR WAT BLIJ DAT ZE BESTAAN.

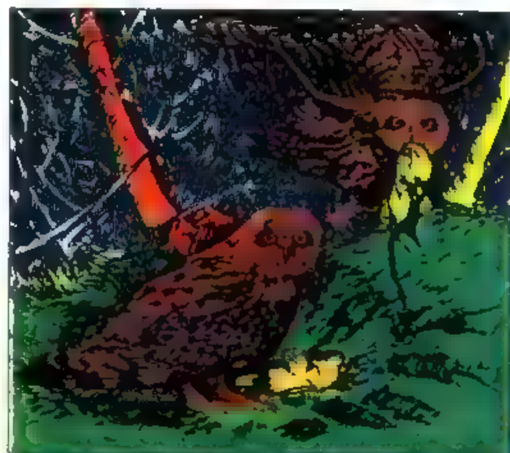
MUIZEN KUNNEN EEN WARE PLAAG VORMEN VOOR DE MENSEN. ZE DRINGEN HU ZEN BINNEN, DOEN ZICH TE GOED AAN LEVENSMIDDELEN EN VORMEN EEN BEDREIGING VOOR ONZE GEZONDHEID.

IN 1961 HAD HEEL EUROPA MET EEN MUIZENOVERLAST TE KAMPEN. ALLES WERD ONDERNOMEN OM AAN DE PLAAG EEN EINDE TE MAKEN.

DE DIEREN IN HET BOS ZIJN BLIJ ALS ER VEEL MUIZEN ZIJN. DE VOS BIJVOORBEELD IS EEN GROOT LIEFHEBBER VAN MUIZEN

EEN ANDERE VIJAND VAN DE MUIS IS DE UIL. DEZE NACHTVOGEL LEEFT IN HOOFDZAAK VAN MUIZEVLEES.

MUIZEN VERMENIGVULDIGEN ZICH HEEL SNEL, MAAR VELE JONGE DIEREN VALLEN AL GAUW TEN PROOI AAN HUN VIJANDEN.

EEN MUIZENPLAAG BETEKENT EEN ERNSTIG GEVAAR, WANT DEZE KNAGERS KUNNEN HEEL WAT VOEDSEL AAN

GEVECHTEN TUSSEN MUIZEN ONDERLING KOMEN VEEL VOOR EN DAARMEE ZORGEN DE DIEREN ZELF, DAT ZE NIET TE TALRIJK WORDEN

DE MAN VAN STAAL

ARCHIE IS ER MET DE MOL VANDOOR. TED, KEN EN DE BOEVEN PROBEREN HEM TE PAKKEN TE KRIJGEN HET LIJKT DAT DE BOEVEN IN HET VOORDEEL ZIJN...

OPGEPAST' AAAAIEEEE'

HET IS DE MOL'

ARCHIE LAAT EEN SPOOR VAN VERNIELING NA.

IK GA HIER WEG MET ZULKE VREEMDE KLANTEN

HOTEL

ELEKTRISCHE LEIDINGEN BETEKENEN NIETS VOOR ARCHIE'

TED EN KEN VOLGEN HET SPOOR

ZET HEM OP' WE MOETEN DE BOEVEN EEN SLAG VOOR ZIJN

DE BOEVEN DENKEN HETZELFDE'

DE MOL IS IN HANDEN VAN ARCHIE, MAAR WIJ HEBBEN DE GROEISTRALER'

WE KRIJGEN DE MOL WEL TERUG ZELFS ARCHIE BEGINT NIETS TEGEN DE GROEISTRALER'

HET WAS SLIM OM DE ZENDER TE STELEN'

DE BOEVEN BESEFFEN NIET DAT ZIJ NIETS AAN DE ZENDER HEBBEN, OMDAT ARCHIE STUURLOOS IS'

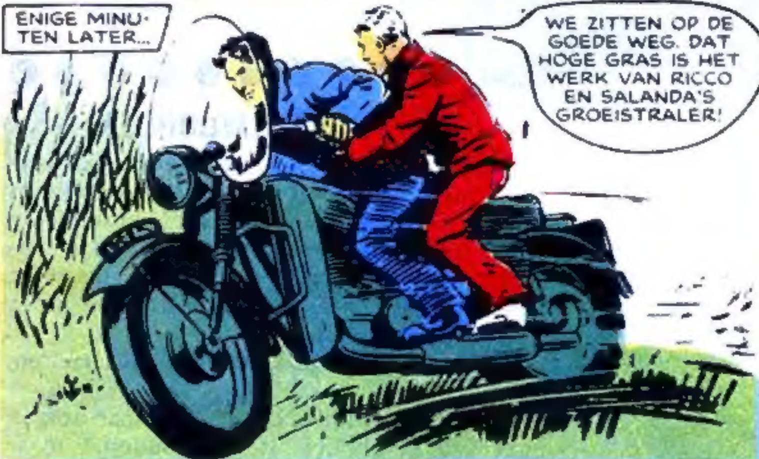
PLOTSELING KLINKT EEN SIRENE'

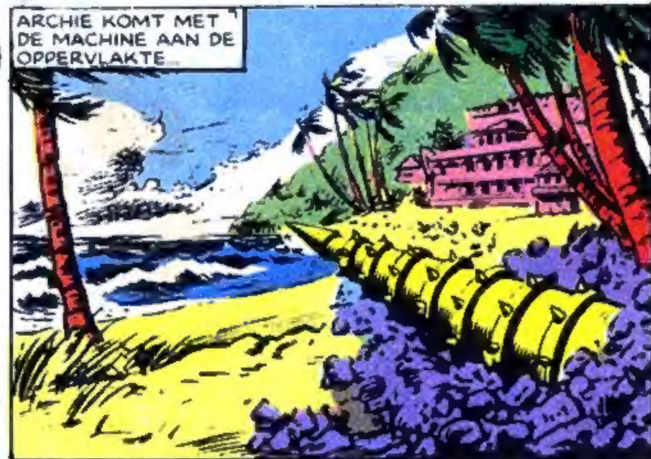
POLITIE ACHTER ONS'

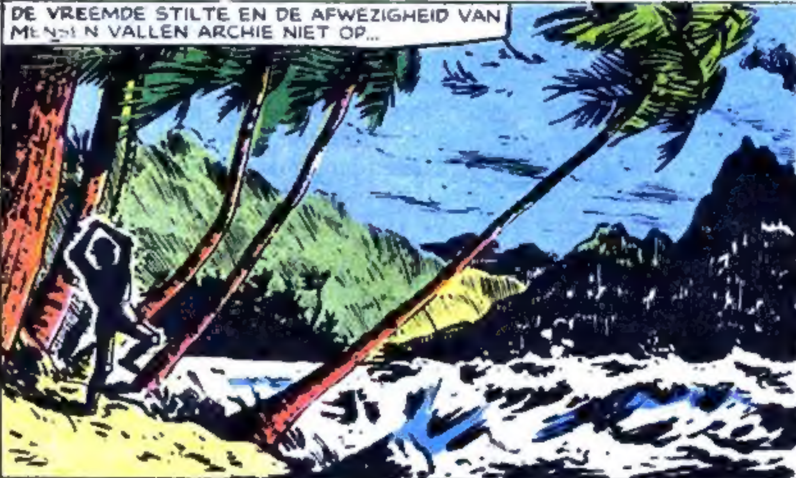
WE KUNNEN NU NIET STOPPEN'

SALANDA GEBRUIKT DE GROEI-STRALER...
WE ZULLEN HEM EENS IETS LA-TEN ZIEN!

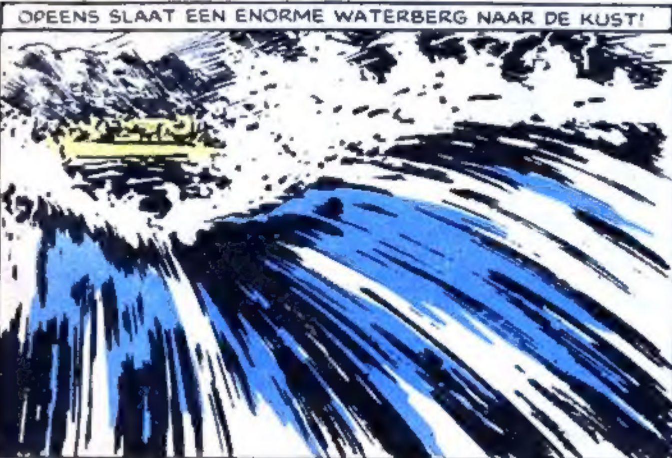

AAAAAWW
HIJ ZIT VAST!

ENIGE MINU-TEN LATER...
WE ZITTEN OP DE GOEDE WEG. DAT HOGE GRAS IS HET WERK VAN RICCO EN SALANDA'S GROEISTRALER!

ARCHIE KOMT MET DE MACHINE AAN DE OPPERVLAKTE...

DE VREEMDE STILTE EN DE AFWEZIGHEID VAN MENSEN VALLEN ARCHIE NIET OP...

ER STAAT IETS VRESELIJKS TE GEBEUREN...
DE TROPISCHE CYCLOON „DORA" NADERT SNEL DE KUST. LAAT IEDEREEN ZICH IN VEILIGHEID STELLEN!
DRINK

OPEENS SLAAT EEN ENORME WATERBERG NAAR DE KUST!

WE HEBBEN TED EN KEN VERSLAGEN! DAAR ZIJN DE MAN VAN STAAL EN DE MOL!

Oplossingen van de puzzels uit het vorige nummer

DUBBELWOORDEN

1 STRENG is een hoeveelheid wol, maar betekend ook HARD.
2 GANS is een vogel, maar betekent ook GEHEEL.
3 WEG is een straat of pad, maar betekent ook VERDWENEN.
4 ZIN is een groep bij elkaar horende woorden, maar betekent ook LUST.
5 SCHEL is een klokje of bel, maar betekent ook HEL of SCHERP.
6 TOCHT is een trekwind, maar betekent ook REIS.

WIE WEET HET?

1. — b; 2. — a; 3. — b; 4. — c; 5. — a; 6. — c.

WOORDEN LIJMEN

O N W E E R
V A L I E S
W I N N A A R
M A T R IJ S
K A M E R A A D
W I E R O O K

De nieuwe letters vormen het woord WINTER.

VISITEKAARTJE

SLUISWACHTER

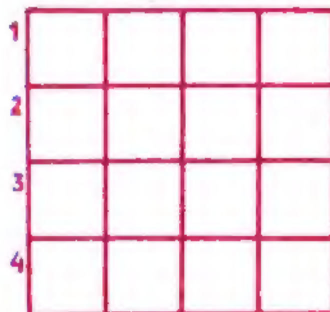
VOGELPUZZEL

Op de horizontale rijen moeten achtereenvolgens komen te staan: patrijs, koet, valk, wielewaal, kauw, vink, merel, kraai en kip. Op de verticale: ooievaar, tortel, ibis, sijs, mus, kanarie, kalkoen en zwaan.

TOVERVIERKANT

Als je in dit vierkantje de vier gevraagde woorden goed hebt ingevuld, kun je dezelfde woorden ook van boven naar beneden lezen.

1 kwaad
2 windrichting
3 hoofdstad van Noorwegen
4 lang en dun stuk hout

Antwoorden Wereldquiz van blz. 13:

1 Periscoop
2 Lichtschip
3 Karbouwen
4 Graaf von Zeppelin
5 Piet Mondriaan
6 Astrid
7 Azteken
8 Fiat
9 Bastenaken
10 Kikker
11 Sherlock Holmes
12 Albert Einstein

DUBBELWOORDEN

Je weet wel, dat in onze taal veel woorden met een dubbele betekenis voorkomen. Voor de verandering vind je hieronder nu eens zes werkwoorden. De eerste betekenis staat er al achter, maar de tweede moet je zelf vinden.

1 GIEREN is gillen van het lachen, maar ook . . .
2 SCHENKEN is geven, maar ook ...
3 STOPPEN is stilhouden, maar ook . . .
4 WASSEN is schoonmaken, maar ook . . .
5 STEMMEN is op de juiste toonhoogte brengen, maar ook . . .
6 SCHEPPEN is uit het niet voortbrengen, maar ook . .

WIE WEET HET?

1 SINOPEL
   a. Stad in Turkije
   b. Groen (in de wapenkunde)
   c. Zuidvrucht
2 AMULET
   a. Talisman tegen ongeluk
   b. Mohammedaanse priester
   c. Edelsteen
3 MEERKAT
   a. Zoetwatervis
   b. Soort aap
   c. Strafwerktuig
4 PONJAARD
   a. Nachtkleding
   b. Slaginstrument
   c. Dolk
5 RAFFIA
   a. Bindmateriaal
   b. Geheime bond van rovers
   c. Drijfjacht door de politie
6 FOSSIEL
   a. Roofdiertje
   b. Antiek vaasje
   c. Versteend overblijfsel

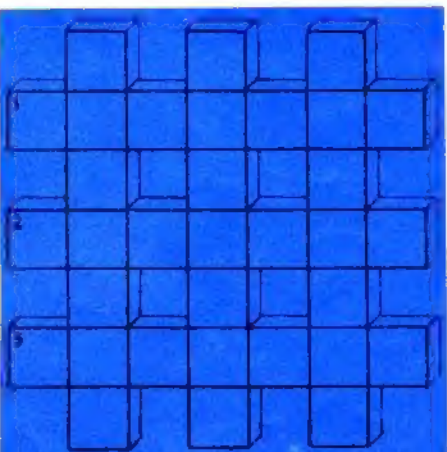

EEN-WOORD-REBUS

VLECHTMATJE

In dit vlechtmatje moeten van links naar rechts drie woorden volgens onderstaande omschrijvingen ingevuld worden. Als je de juiste woorden gevonden hebt, kun je dezelfde woorden ook van boven naar beneden invullen.

1 zilverwit edelmetaal
2 grote (glazen) knikker
3 stout, maar ook wel guitig kind

Alona Wildebras

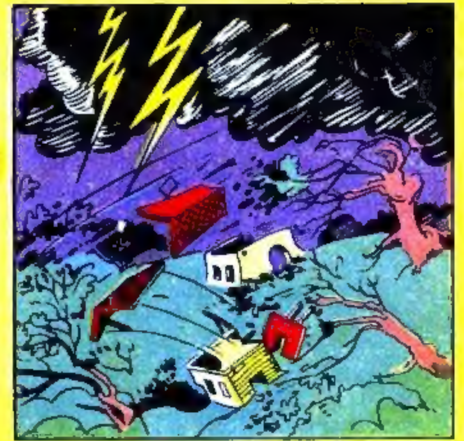

Wat gaat [illegible] nu doen?
Dat hoor je volgende week!

Voor Nederland: Redactie en administratie: Nassaulaan 51, Haarlem. Abonnementsprijs: 25 cent. Losse nummers: 35 cent.
Voor België adres: N.V. Tijdschriften Uitgevers Maatschappij, Van Schoonbekestraat 36, Antwerpen. Prijs: 5 frank.
Bij betaling van abonnementsgeld: postrekening 682400 t.n.v. Sjors van de Rebellenclub, Haarlem. A.u.b. vermelden: abonnement per post of per bezorger.